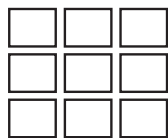

JUNY 2012 - ANY XXXIV - NÚM. 130

Llum d'Oli

P O R R E R E S

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas

Foto Vidal - Porreres

*Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20*

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Llum d'Oli

Juny de 2012 - Núm. 130

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Magos
Tel/Fax 971 16 86 21
Adreça electrònica:
agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Andreu Arranz Morell
Maria Barceló Crespi
Joan Barceló Bauçà
Joan Barceló *Fusteret*
Magdalena Barceló Oliver
Margalida Barceló Taberner
Bartomeu J. Barceló Ginard
Margalida Cortès
Joana Mora
GEP
Club Bàsquet Porreres
Escoleta Sa Sitra
CP Escola Nova
IES Porreres
Mn. Àngel Reigadas
Antoni Riera Vives
Cesca Roig
Jaume Rosselló Tomàs
Catalina Sastre Fuster
Joan Sorell Mora
Mre Antònia Sureda Vallespir
Simó Tortella
Miquel A. Veny

Fotografia:

Simó Tortella
Mre Antònia Rigo
Joana Mora
Pere Muntaner

Foto portada:

Dia de Sant Jordi a l'IES Porreres

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

CIUTADANIA COMPROMESA

La mobilització al carrer contra el projecte de reforma de la Llei de Funció Pública aprovat pel Govern balear, que contempla l'eliminació del requisit de conèixer català per accedir en determinats llocs de l'administració, ha agafat tal volada que les protestes contra Bauzá es succeeixen onsevulla que vaja. La provocació de la pròpia reforma ha obligat a fer grans desplegaments de la guàrdia civil, que -per ells mateixos- ja constitueixen una altra provocació. Sembla de cada vegada més difícil impedir la força d'uns manifestants disposats a recriminar al president de l'autonomia la seva política contra la nostra llengua i cultura.

És molt greu que l'executiu hagi donat el seu vistiplau a un projecte legal sense fer cas ni haver contestat a les més de 12.000 al·legacions presentades per ciutadans, associacions i nombrosos ajuntaments. No es pot governar d'esquena a la majoria social i als valors que defineixen la convivència ciutadana quan la Llei de Normalització Lingüística que fixa el coneixement del català com a requisit per treballar en l'administració va ser aprovada amb el consens de totes les forces polítiques. Fins i tot ajuntaments governats pel PP s'oposen al canvi normatiu.

No hi ha dubte que anar contra l'Estatut d'Autonomia, que estableix l'oficialitat del català, únic idioma propi de les Illes Balears, i que obliga les institucions a garantir l'ús normal d'aquesta llengua és un atac a la igualtat dels drets lingüístics dels ciutadans. I així s'ha d'agafar.

Les mobilitzacions, històriques, demostren l'alt grau de compromís de la ciutadania.

CONCERT "GRÀCIES OVIDI"

Dia 9 de març va tenir lloc a l'Auditori Municipal de Porreres un concert poètic musical "Gràcies Ovidi"

En aquest espectacle Arturo Gaya, Kike Pellicer i Paco Prieto; coneguts artistes ebrencs, recuperen la figura del cantautor Ovidi Montllor a través d'un repertori antològic de les seues cançons. Un acte de retrobament amb un artista imprescindible i amb una obra encara plena de vigència: la senzilla força de la paraula.

Com ells mateixos diuen *"Teniu a les vostres mans un intent d'apropar l'obra i la figura d'Ovidi Montllor a la gent del segle XXI. El seu repertori segueix sent una crònica social plena de vigència i sentiment, que l'Ovidi interpretava amb la poderosa força de la humilitat i aquella mescla de mala llet i tendresa. Això hem après i això volem transmetre. Gràcies, Ovidi..."*

L'espectacle, organitzat conjuntament per l'Agrupació Cultural i l'Àrea de Cultura de l'Ajunta-

ment, va incloure les 14 cançons que han interpretat i gravat al CD "Gràcies, Ovidi", treball discogràfic que han editat aquest 2011, amb temes d'Ovidi tant coneguts com Homenatge a Teresa, La fera ferotge, La samarreta, Va com va, De manars i garrotades, Les meues vacances, Vinyes verdes vora el mar, M'aclame a tu, La cançó de les balances, Perquè vull, Poema sense acabar, L'arc de sant martí, Verí-good o Cançó de llaurador.

FALSES CREENCES RELACIONADES AMB L'ACTIVITAT FÍSICA

El jove porrerenc Bartomeu Barceló Oliver, llicenciat en ciències de l'activitat física i l'esport i Màster en activitat física i entrenament, dia 18 de febrer va parlar sobre l'obesitat (causes, riscos i medicació) el sedentarisme i els beneficis que aporta l'activitat física.

El públic assistents es va poder mesurar l'índex de massa corporal amb un aparell que va dur en Bartomeu.

Entre altres consells, cal recordar:

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

Llorenç
Cerdà
Mora

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

xavier
barceló

RESTAURACIÓ
DE MOBLES

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

- Persones físicament actives + anys de vida, + qualitat de vida.
 - L'exercici físic millora l'humor i l'optimisme de les persones.
 - Ajuda a dormir millor, millorar les digestions i regular el trànsit intestinal.
 - Manté i millora la funcionalitat dels músculs per a les activitats diàries.
 - Millora la capacitat de rendiment en general.
- Més vida als anys !

GEOBERENAR A PORRERES. VISITA A LES CANTERES DE SON GRAU

L'Associació de Geòlegs de les Illes Balears (AGEIB) organitza des del passat mes de setembre els anomenats Geoberenars, que consisteixen en trobades informals obertes a totes les persones interessades en temes geològics. Les concentra-

cions sempre s'inicien amb un berenar en el que s'intercanvien opinions i es posen en comú experiències, per acabar amb una visita d'interès a algun aflorament proper al lloc de la trobada.

El darrer geoberenar es va realitzar a Porreres el dissabte 24 de març, organitzat conjuntament amb l'Agrupació Cultural. Els participants es reuneixen a primera hora del dematí en el café Can Toni de Son Oms, per després dirigir-se a les canteres subterrànies de marès de Son Grau, amb més de 10 km de galeries citades des del segle XVII.

Guillem Mas Gornals, membre de l'AGEIB, va ser l'encarregat d'explicar els detalls geològics. En Pau Mora, de Vibrats Mora i Rosselló, que explota actualment la cantera, ens va obrir el pas i ens va acompanyar durant tot el recorregut, explicant com es realitza actualment l'extracció del marès i posant en marxa algunes de les màquines, ajudat pel ferrer porrerenc Damià Mora.

75è ANIVERSARI DEL CLUB COLUMBÒFIL DE PORRERES

Dia 17 de març Miquel A. Veny Mestre parlà, en motiu del 75è aniversari del Club Columbòfil de Porreres, d'aquest esport desconegut per molts i que al nostre poble, des de fa anys, es practica per un grup de porrerencs. També exposà la trajectòria del Club de Porreres, els seus presidents i les persones més destacades les quals han rebut més premis pels seus bons resultats a les competicions. Cal

destacar la bona feina que està fent en Miquel Àngel en la recopilació de tot els documents, notícies..sobre el Club Columbòfil de Porreres, una de les entitats que enguany celebra els seus 75è aniversari.

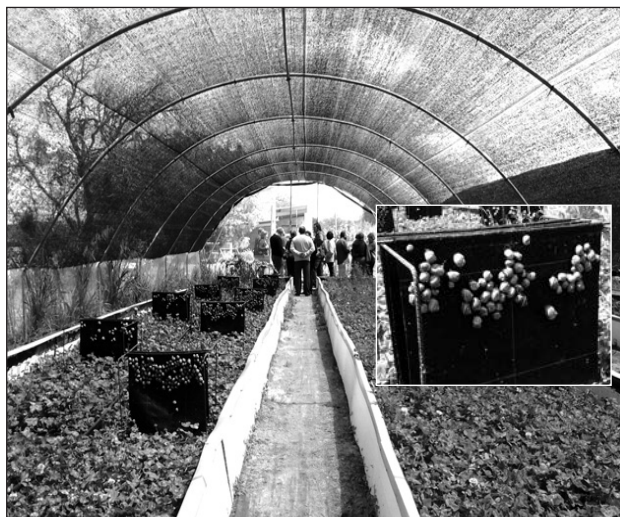
XEREMIERES DE PETRA, EN CONCERT

Dia 31 de març, organitzat conjuntament amb l'àrea de cultura de l'Ajuntament de Porreres, es va dur a terme a l'Auditori Municipal un concert dels Xeremiers de Petra. En un principi la gent pensa, un concert de Xeremiers? Idò si , un gran concert! A dalt de l'escenari es col·locaren una trentena de músics acompanyats, a algunes cançons, per la veu de Maria Antònia Gomila que posà els pels de punta al públic assistent. Un dels objectius d'aquest grup com diuen ells mateixos és *contribuir a la difusió i coneixement d'aquests instruments tradicionals i sobretot gaudir fent música.*

El grup va néixer a l'any 2007, després d'una escissió d'una altre formació musical. El grup avança en el món de l'harmonia, s'obri a peces que provenen d'altres àmbits i cultures i a la col·laboració amb altres instruments, cosa que els aporta noves sonoritats i matisos. Alternen els concerts de carrer-festes, celebracions i trobades-amb els concerts a diferents teatres i esglésies de

pobles. El grup està format per : 8 xeremiers, 7 flabiols, 1 tarota, 1 baix elèctric, 1 clarinet baix, també compta amb la col·laboració de 1 trombó, 1 flauta travessera, 4 guitarres i percussió. Dirigeix la formació musical Rafel Bauçà

VISITA AL GRANJA DE CARAGOLS DE SON MESQUIDA. CARAGOLADA

Un grup de 26 persones vàrem fer una visita a la granja de caragols de Son Mesquida. Arribats a la granja, el propietari i criador ens mostrà les instal·lacions i ens explicà el procés de cria i reproducció d'aquesta espècie, des del seu naixement fins que acaba als nostres plats.

També férem un recorregut pels hivernacles on els caragols pasturen i s'alimenten. Acabada la visita passàrem al menjador on degustàrem caragols cuinats de tres maneres: bullits amb herbes, torrats i amb salsa de tomàtiga acompanyats del tradicional *all i oli* i regats amb un bon vi. Una visita ben interessant i sobretot ben gustosa!

MELS MALLORQUINES. TAST COMENTAT I NORMES DE QUALITAT

Dia 12 de maig, el mes de les flors, tenguérem l'oportunitat d'escoltar les explicacions detallades

de l'apicultor petrer Bartomeu Gual i Riutort sobre la producció de mel, tipus de mel i les característiques de les mels mallorquines.

Després de les imatges magnífiques que poguérem observar de les fases de la cadena de producció de mel que fan aquests animalets tan intel·ligents i feiners vàrem fer un tast comentat de diferents mels mallorquines.

En Tomeu forma part de l'Agrupació per a la Defensa de l'Abella Autòctona Mallorquina, associació que reuneix a varis productors i que han llançat la marca de garantia "Esmel" amb segell de qualitat.

Una vertadera lliçó pràctica, la que ens va donar en Tomeu !

EL MÓN DEL TEATRE A PORRERES

Dissabte dia 26 de maig va tenir lloc al local social de l'entitat una xerrada sobre El teatre a Porreres a

càrrec de la jove filòloga porrerenca Antònia Xamena Lliteres.

N'Antònia ha fet una interessant recerca de documents i de fotografies relacionades amb el teatre o comèdies que s'han fet a Porreres i interpretades la majoria d'elles per gent del mateix poble. Al llarg de la xerrada ens mostrà fotografies de les obres que es representaren a Sant Felip, al cinema de Can Boterí, al Centre Parroquial, i interpretades per diferents grups o persones que es juntaven per passar gust i entretenir al públic. Molta informació recollida ha estat possible gràcies a testimonis vius que foren actors o actrius en algun moment de la seva joventut, com per exemple n' Agnès Pistola, Antoni Guïa, entre altres.

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgenèria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

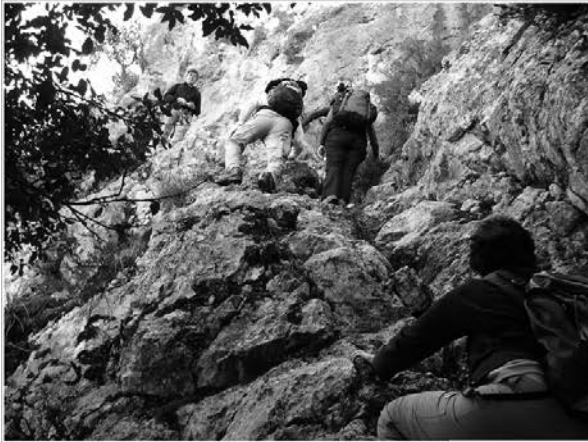

Esport · SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoïna, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

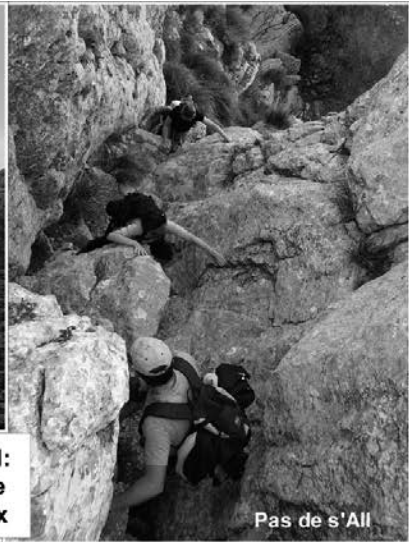
26 de febrer: PAS VELL DE SON RIPOLL

3 de març:
XI Bornada nocturna
Puig de Bonany

ACTIVITATS GEPERUDES

JORNADES D'ESTUDIS LOCALS

Els dies 27 i 28 del passat mes d'abril l'aula de gramàtica del santuari de Montis-ion va acollir les IV Jornades d'Estudis Locals de Porreres organitzades per l'àrea de cultura de l'Ajuntament. A l'edició d'enguany es presentaren vint-i-una comunicacions (a més d'una conferència inaugural) que tractaren temes diversos com geologia, història, art, filologia..., totes elles, emperò, amb el denominador comú de ser una contribució a l'estudi del nostre poble. Cal remarcar la participació no sols d'investigadors i estudiosos porrerencs sinó també de fora. I entre els porrerencs cal fer esment de la incorporació de gent jove la qual cosa és certament important.

Ara per ara, és d'esperar que en el termini d'un any es publiquin les actes corresponents i es convoquin unes cinquenes jornades per a la primavera del 2014. Tot plegat contribueix a una millor coneixença de Porreres.

CASSEROLADA A PORRERES

Educació pública de qualitat. No a les retallades del Sr. Bauzá

El passat 10 de maig es van convocar a tot l'Estat protestes contra les retallades i en defensa de l'educació.

A les Illes Balears, les entitats més representatives de la Comunitat Educativa com la Federació Autònoma d'Associacions d'Estudiants (FADAE), les Federacions d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (COAPA i FAPA Mallorca), la plataforma de Mestres i Professors en català i les organitzacions sindi-

cals (STEI-i, CCOO i UGT), també varen convocar casseroles davant cada centre educatiu. Aquestes casseroles es feren fora de l'horari lectiu, abans de l'entrada o just després de la sortida del matí o de l'horabaixa segons va decidir el centre i, de manera conjunta pares, mares, docents i estudiants.

Aquest dia es va fer un acte on assistiren els representats de totes les entitats organitzadores davant el CEIP Es Pont (Palma) amb l'objectiu de donar-li repercussió mediàtica.

El CP Escola Nova també se sumà a la protestes i un grup de mestres sortiren al carrer per defensar l'educació pública i de qualitat i a la vegada protestar per les retallades del Sr. Bauzá.

MARIA BARCELÓ CRESPI

El Raval de Mar de la ciutat de Mallorca (segles XIII-XV)

La historiadora porrerenca i professora d'Història Medieval de la UIB Maria Barceló i Crespi presentà el passat 25 d'abril un nou llibre titulat *El raval de mar de la ciutat de Mallorca (segles XIII-XV)*. L'autora prossegueix amb les seves recerques sobre la ciutat medieval i en aquesta ocasió ens du fins el raval de Mar.

Sens dubte es tracta d'una zona molt important a l'àmbit de Ciutat. El raval hi havia el moll, la drassana, la llotja, el Consolat de Mar... i els habitants del qual exercien oficis, sobretot, relacionats amb l'activitat marinera i mercantil. Era un escenari tan viu i canviant que evidenciava el cosmopolitisme de la ciutat de Mallorca medieval.

NOTICIARI PORRERENC

Simó Tortella

CLIMENT GARAU JUAN (1897-1936). Entre el pinzell i la vara

Nou llibre de Bartomeu Garí

Dia 14 d'abril va ser presentada la biografia de Climent Garau Juan, darrer batle de la II República Espanyola a Porreres, assassinat el 23 de setembre 1936 al costat del seu germà Joan i ara Fill Il·lustre de la localitat.

En la presentació, que es va dur a terme a l'Auditori Municipal, van participar el periodista i investigador Antoni Tugores, l'historiador del'art Damià Tomàs, el batle de Porreres Bernat Bauçà (que ha escrit el pròleg del llibre) i el propi autor.

El públic assistent, que omplia la platea de l'auditori, va poder escoltarles diferents intervencions i després adquirir la publicació en què es relata les vivències de tota una família que va viure, com moltes altres, en pròpia carn els efectes de la repressió i la Guerra Civil espanyola.

EL PARTIT SOCIALISTA DE PORRERES RENOVA LA SEVA COMISSIÓ EXECUTIVA

El passat 16 d'abril, l'Agrupació Socialista de Porreres (PSOE) reunida en assemblea, va renovar la comissió executiva local.

Miquel Àngel Veny deixa el càrrec de secretari general i passa a ocupar-lo Joan Carles Julià Cuenca.

La comissió queda constituïda per:

President - Miquel Àngel Veny Mestre.

Secretari General - Joan Carles Julià Cuenca.

Secretari d'Organització - Miquel Angel Julià Colom.

Secretari de Política Municipal - Juan Ramón García Pérez de Tudela.

Secretària d'Igualtat - Maria Victòria Julià Cuenca.

Secretari de Relacions Ciutadanes - Juan Serrano Rueda.

Vocals: Antònia Cuenca Beas

Emilio Maya Barrantes.

III MOSTRA DE TEATRE ESCOLAR

PORRERES JUNY 2012

Grup Foganya

El teatre fa sentir vital i tot es transforma: l'espai, el mestre, l'alumne.

Aprendrem que...

... el teatre és EQUIP, ja que una persona sola no hi té cabuda per la senzilla raó que necessita la coordinació d'altres per dur-lo endavant.

... el teatre és JOC, perquè la diversió i l'entreteniment en són l'essència.

... el teatre és EXPRESSIÓ, perquè els recursos humans de comunicació són les eines que té l'actor per arribar al públic.

... el teatre ALLIBERA, perquè actuar permet experimentar sentiments i emocions sense la càrrega emocional que exigiria viure'ls a la realitat.

... el teatre és ART, perquè conjuga la imaginació i la sensibilitat i dona com a resultat una creació artística.

... el teatre és ESPECTACLE, perquè no existeix com a tal sense algú que el presenciï.

Un any més, i ja en van tres, el Grup Foganya i l'àrea d'educació de l'Ajuntament de Porreres han organitzat la Mostra de Teatre escolar.

En aquesta tercera edició hi han participat l'Escola Nova, el Col·legi Verge de Montisio, l'IES Porreres, els dos grups de l'Escola Municipal de Teatre de Porreres, i com a grups externs convidats ens han visitat el Grup II de l'escola de teatre Es Liceu, de Palma, i els alumnes de teatre de l'IES Porto Cristo.

Per què feim teatre infantil i juvenil?

Perquè el teatre uneix persones amb necessitat d'expressar.

El teatre afavoreix el procés de creixement.

El teatre centra l'individu en el seu cos i en la seva veu.

El teatre proporciona el mínim necessari per al respecte entre les persones.

El teatre mostra que l'entreteniment forma part de l'essència de l'ésser humà.

El teatre canalitza la creativitat que tothom té a dins.

El teatre ens fa sensibles als sentiments universals.

En nom del Grup Foganya, volem donar les gràcies a totes aquelles persones que han col·laborat en aquesta mostra: mestres, mares, pares, personal de l'Auditori Municipal,...

Fins l'any que ve i molta merda!

* "Més teatre educatiu". Pere J. Mascaró. Ajuntament de Palma. Col·lecció Eines núm.11.

106 ANIVERSARI D'ANTÒNIA JUAN SAGRERAS

Antònia Juan Sagreras (Quelcolla), va néixer dia 15 de març de l'any 1908 . El passat més de març va complir 104 anys !

N'Antònia va tenir dues filles i un fill. De les dues filles té 4 nétes i un nét. De les nétes i del nét ha tengut: 5 renets i set renetes. I de dues renetes té dos redenets i una redeneta.

Enhorabona! i molts anys!

AMOLLADA COMMEMORATIVA DEL 75è ANIVERSARI DEL CLUB COLUMBÒFIL PORRERES

PORRERA - PORRERES (260 KMS)

Miquel Àngel Veny

En el moment que els socis del club columbòfil ens plantejarem fer una amollada per commemorar el 75è aniversari del Club Columbòfil de Porreres, ens vàrem plantejar on la podríem fer, i després de varies propostes varem concloure que Porrera podia ser el lloc ideal, ja que és un poble que està agermanat amb el nostre, i a més, volíem fer una amollada diferent, alguna cosa que mai s'hagués fet, i Porrera era un lloc inèdit pel que respecte a amollades de coloms. A la vegada, varem decidir que l'amollada no només havia de ser de coloms del club de Porreres, sinó que volíem fer una gran festa i fer partícips la resta de clubs i socis de l'illa de Mallorca; per això, varem convidar a participar amb nosaltres a la resta d'aficionats als coloms missatgers de l'illa de Mallorca.

El dia 22 de març, a la seu del Club Columbòfil de Porreres, a la Plaça de Toros, ens varem reunir i varem procedir a l'engabiada dels coloms, tant dels participants de Porreres com dels nombrosos socis que ens varen acompanyar en la nostra festa, procedents de clubs de Palma, Es Pil·larí, Binissalem, Lluçmajor, Campos, Artà, Algaida, Santa Eugènia, Sant Llorenç,... En total varen participar 86 coloms, dels que només 26 eren de socis del Club Columbòfil Porreres.

L'endemà al matí, es varen carregar les 10 gàbies de coloms, entre les que s'havien repartit els 86 coloms participants al camió especialment

preparat pel transport de coloms missatgers que ens va deixar el Club Columbòfil L'Esportiva Missatgera de Palma, al que els socis del club de Porreres estam immensament agraïts per la seva ajuda. El camió amb els coloms, amb els 2 encarregats de l'amollada (en l'argot dels columbòfils els diem comboiers), jo mateix, en Miquel Àngel Veny i en Marc Mora, soci del Club Columbòfil l'Esportiva Missatgera i descendent del nostre poble. Als que se'ns va unir el nostre batlle, Bernat Bauçà, que ens va acompanyar en l'aventura.

El mateix vespre, varem arribar al destí, Porrera, ja només quedava esperar al matí següent per realitzar l'amollada, a Sant Antoni de Porrera, ja que una vegada consultat amb els

porrerans, varem creure que era el lloc més oportú per dur a terme l'amollada. Hem de dir que els porrerans ens varen rebre amb els braços oberts i ens varen tractar molt bé, a la vegada que va despertar gran curiositat al poble el fet de que s'hi realitzes una amollada de coloms missatgers de Porreres.

Finalment va arribar l'esperada matinalada del dia 24, i ens varem dirigir cap al lloc d'amollada. Després de comprovar que feia un dia aparentment esplèndid per a l'amollada de coloms, un dia amb sol, una temperatura d'uns 20 °C i sense vent; i amb la presència d'alguns porrerans que ens varen voler acompanyar en el gran moment, a les 10:30 del matí varem realitzar l'amollada. La partida de la

qual fou molt encoratjadora, ja que en pocs minuts els coloms s'orientaren i agafaren la direcció correcte cap a l'illa de Mallorca; i només ens quedava esperar notícies de l'arribada de coloms des de la nostra estimada illa.

Desgraciadament, l'amollada no fou un èxit, ja que pocs coloms aconseguiren trobar el camí de tornada a casa. Això pot sobtar a les persones que no coneixen molt a fons el nostre

esport, però a vegades passen aquestes coses, i l'amollada de Porrera no deixava de ser un experiment, una amollada inèdita, i hi havia aquest risc. Tot i això, en el temps que es va donar de validesa del concurs (2 dies, 24 i 25 de març), concretament al matí del diumenge 25, a les 11:30 hores, va arribar el primer colom (únic en temps de control), propietat de Bernat Bonet de Lluçmajor, el Campió del trofeu commemoratiu del

75è aniversari del Club Columbòfil de Porreres. Així mateix, 2 coloms més, tot i que fora de concurs, varen aconseguir tornar a casa, un del soci Tomeu Prohens de Campos, després de 15 dies, i un, al cap d'un mes (el 29 d'abril horabaixa), i l'únic colom porrerenc capaç de tornar a casa, del meu colomer. Els 3 valents que han estat capaços de tornar a casa, i que han entrat per la porta gran a la història del nostre club.

QUINTOS DEL 62: 50 ANYS!

Margalida Barceló - Catalina Sastre

Dissabte dia 2 de juny, totes les porrerenques i porrerencs que enguany feim 50 anys teníem una cita ineludible per trobar-nos i passar una bona estona d'amistat, de retrobada i per posar-nos al dia dels nostres quefers, il·lusions i vivències.

A la nostra quinta hi ha de tot: ja n'hi ha que són padrines i altres que són pares més o menys recents, altres que encara festegen i altres que fadriegen. Això sí, tots ens consideram joves, joves amb experiència, és clar. Com que tenim de tot, tampoc no hi manca un capellà, en Pep Cerdà, que

oficià una missa on es pregà pels nostres quintos que ja ens han deixat (quatre) i per agrair aquests 50 anys. La missa comptà amb la música de guitarra d'en Jaume Rosselló i amb l'Ave Maria de Schubert cantada per na Catalina Sastre.

Dels 89 registrats a la Sala, 45 ens trobàrem per sopar plegats a L'Escrivania de Porreres. Després d'un bon sopar, no hi faltà l'animació musical. Poguèrem constatar que les quintes ballen més que els quintos, salvant dues o tres excepcions, i que tenim un bon floret de quintes go-go.

Bona companyia i bons moments per recordar, per trobar-se amb aquells amb qui, com a mínim, compartires la infantesa i els pupitres. Uns 50 anys ben brufats!

SABEU QUÈ...

...el Govern Balear s'ha estalviat una milionada d'euros en promoció turística, gràcies a que els noms de Mallorca i Balears cada dos per tres surten a les primeres planes dels més importants diaris espanyols i qualcun d'estranger. *Gràcies Matas! Gràcies Iñaki! VISCA LA CORRUPCIÓ!*

...la legislatura passada fou la de les imputacions per corrupció i que aquesta serà la de les desimputacions i absolucions. *Justícia m'has dit...!*

...els **cans** del Govern Balear van locos per trobar les “presumptes” mangarrufes del govern del Pacte. Tot lo dia ensumen i graten. *Adu'll, dassa sa quiissima !*

...un **primera espasa**, com el bisbe Murgui –acompanyat d'una **quadrilla** d'autèntic luxe– a la visita pastoral del passat mes de març, tan sols va omplir un poc més de mitja “**plaça**”. *O l'església és massa gran, o l'afició mancava,... o les dues coses.*

...el president de la **Coral de Porreres** es va negar a col·laborar i participar amb un programa de PP3,... vull dir... d'IB3, això... al·legant la disconformitat amb la castellanització i com a protesta per la vergonyosa manipulació de la televisió autonòmica. *Els va cantar ses quaranta.*

...a la manifestació del 25 de març a favor de la nostra llengua i “contra les retallades lingüístiques” que ha imposat el govern “radical” d'en Josemón, hi havia una més que nombrosa representació porrerenca encapçalada per la presidenta de l'Agrupació Cultural i el batle de Porreres. *Tot un exemple!*

...la vaga general del passat dia 29 de març, a Porreres **només** va ser seguida amb èxit a l'Escola Nova i a l'Institut. *Van més cremats que una estufa vella!*

...més d'un, i més de dos, estan d'acord amb l'escrit de Magdalena Servera Mora publicat al darrer Llum d'Oli (núm. 129, pàg. 22-24) sobre la “**presumpta**” mala gestió econòmica de la parròquia porrerenca. *Ja ho deia es padrí: Saps que li feeren de gran... a sa casa!*

...Déu nostre Senyor va crear els metges i el Dimoni va crear el Servei de Salut del Govern Balear. *Mira aquest polissó!*

...Déu també va crear el català i el Dimoni el Círculo Balear. *Punyemes que em fa dir!*

...segons el padró de Porreres de 1869 al carrer Algarrobo núm. 20 hi vivia un home que la seva professió era **Lo que li surt**. *Sí!... Feia la feina que li sortia dels c...*

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

MARÇ 2012

Dia

05	12,6 litres/m ²
19	0,4 litres/m ²
20	0,7 litres/m ²
Total	13,7 litres/m²

ABRIL 2012

Dia

02	1,7 litres/m ²
06	4,0 litres/m ²
10	0,7 litres/m ²
12	14,1 litres/m ²
14	1,9 litres/m ²
15	10,8 litres/m ²
16	1,9 litres/m ²
22	5,5 litres/m ²
28	3,0 litres/m ²
Total	43,6 litres/m²

MAIG 2012

Dia

05	0,1 litres/m ²
06	2,2 litres/m ²
14	0,9 litres/m ²
20	0,8 litres/m ²
Total	4,1 litres/m²

CONVERSES ENLLAÇADES

Bartomeu J. Barceló Ginard

ESPERANÇA MORA

Començam aquesta secció amb la previsió de realitzar dotze entrevistes a gent de Porreres que, per diversos motius, puguin aportar uns punts de vista d'interès per conèixer millor la realitat de Porreres i de la seva gent. Com a detall, hem de dir que cada persona entrevistada serà qui proposarà la següent. D'aquesta manera *Llum d'Oli* planteja una iniciativa oberta d'opinions i un camí que no sabem per on passarà, però que tindrà la seva direcció en la pròpia gent entrevistada. Gràcies siguin dades per endavant.

N'Esperança Mora (Porreres, 1964) ens ha rebut de manera molt amable a casa seva. Casada amb Miquel Picornell, tenen dos fills, en Miquel de 23 anys i en Marc Benet de 16; treballa a la Cooperativa Agrícola de Porreres des del 1987, data a partir de la qual ha anat assumint diverses responsabilitats, fins a la gerència que porta actualment. Representa a la Cooperativa a fires i congressos per Mallorca i allà on calgui, com ha estat el cas de Santander, València, Nürenberg, Luxemburg..., i a congressos a Sevilla i Saragossa. La seva capacitat d'iniciativa i de gestió, que és enorme, l'ha duita a establir marcs de col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears. Amb na Carme Rosselló han investigat diversos aspectes de la producció de l'albercoc i tenen en marxa un treball sobre la producció d'altres fruites; i tot per cercar alternatives que millorin l'agricultura, que obrin perspectives de futur per al sector i que donin feina. La cooperativa també ha estudiat les terres de Porreres i els seus conreus amb en Jaume Vadell i na

Maria Adrover.

Titulada en Administració d'empreses, ha realitzat multitud de cursos relacionats amb la feina: qualitat alimentaria, aplicacions fitosanitàries, poda i empelt, xerrar en públic... en són un petit exemple; a nivell personal n'ha fet d'idiomes, de salut, de primers auxilis, medicina esportiva, protecció civil... Actualment és la Cap de Protecció Civil de Porreres.

Què fa una dona com tu en un lloc com la Cooperativa

Jo vénc de família pagesa i sempre he estimat molt la terra. Amb els meus pares i les meves germanes, he anat a vendre els productes del nostre camp al mercat. Això fa que és teu caràcter sigui ja més obert. Les meves arrels familiars (Murtons, de mal nom) són pageses i per això m'agrada fer tot el possible per treballar amb la pagesia i promocionar la seva feina i els seus produc-

tes. De fet, aquesta és la meua feina a la Cooperativa de Porreres, on per cert hi vaig entrar per oposició. El fet d'anar a fer mercat per tota la contrada m'ha permès conèixer molta gent, entre ella tots els pagesos del terme la majoria dels quals, al voltant d'un 80%, són ja majors. De joves dedicats a l'agricultura, que a diferència d'altres llocs també en tenim, poden representar un 20% del total.

Explica'ns per a què és necessària la Cooperativa de Porreres?

Ho és per moltes raons. La cooperativa ha d'informar els pagesos de les ajudes pel camp, de les novetats que es produeixen, dels adobs, ha de donar formació, organitzar cursos sobre tot tipus de qüestions que interessin als cooperativistes. Heu de pensar que una cooperativa ha de fomentar la continuïtat del sector i procurar mantenir-lo viu al poble. Per això és fonamental augmentar la rendibilitat dels productes segons els interessos dels associats. Hem de pensar que la cooperativa també ha de donar una visió positiva de la seva feina als pagesos i adaptar-se a les seves necessitats, al mateix temps que cerca noves sortides i fa evolucionar les coses a millor, per exemple procurant implicar-hi els joves, treballant com hem fet en temes de vinya, de fruiters, d'oliveres, etc., i tot per mantenir l'activitat agrícola. No hem d'oblidar que ajudam a regular els preus de tal manera, i això és una funció bàsica, que els productes puguin tenir el màxim preu per al pagès. Sense la cooperativa el productor estaria en desavantatge davant l'empresari agrícola que li compraria

el producte amb unes quantitats menors i a uns preus poc competitius. Sense cap dubte, també donam feina al poble per dur a terme totes les feines del camp i mantenim sempre un canal obert de comercialització.

Si un fill teu et diu que vol dedicar-se a la pagesia, que li diries després d'haver-te recuperat del trastorn?

La meua opinió és que si ell tenia ganes de triar aquest camí i se formava bé estaria encantada. De fet el fill major, en Miquel, que és enginyer tècnic industrial amb electrònica, s'ho pot plantejar perquè li agrada molt fora vila. És vera que el camp presenta unes dificultats que vénen donades pel pes de l'agricultura dins el producte interior brut, que és molt baix, i no hem d'oblidar que l'agricultura a Mallorca paga a voler el cost de la insularitat; vull dir, que cada quilo de producte transportat comporta, pel fet de la insularitat, afegir-hi sis cèntims. Aquest fet limita el nostre camp d'acció.

Una cooperativa paga 60 cèntims al pagès pel quilo d'ametlla i podem trobar el mateix pes de bessons al mercat per 12 euros... vaja notícia!

El problema és que la mallorquina és una ametlla amb una qualitat no valorada a bastament. És una ametlla molt més gustosa que la que ve de fora, però aquesta està en mans de grans productors internacionals d' Austràlia o de Califòrnia que en tenen en molta quantitat, perquè fan grans plantacions de regadiu i en produeixen una barbaritat, per la qual cosa els preus estan en les seves

mans i a noltros ens costa molt més la producció, a més que no ens hem sabut organitzar com toca per abaratir costos. Ells també tenen molta d'aigua i quant els arbres tenen 15-20 anys els arrabassen i en sembren de nous; aquí som més conservadors i normalment son cultius de secà. També els intermediaris a vegades, afegeixen un bon marge. També els 0.60 cèntims és a ametlla sencera (s'ha de trencar, separar la closca triar el bessó) els 12 € és bessó pelat, ben calibrat i de la millor qualitat.

He sentit a dir que d'agricultura ecològica tothom en parla però poca gent la practica a fondo. Podrà canviar la tendència?

És difícil! Als joves els interessa l'agricultura ecològica, però la veritat és que pot funcionar quan la situació econòmica és bona, com per exemple fa cinc anys. Existeix una consciència ecològica que va creixent entre alguns grups de joves, no tots, però que anirà avançant. S'ha de pensar que l'agricultura ecològica du més feina i encara no és tan rendible com la convencional, perquè el producte surt més car. Hem d'anar a augmentar el número de productors a fi que si les quantitats són majors puguin comercialitzar-se a preus competitius, incorporant uns costos més baixos sense davallar la qualitat. També és cert que hi ha altres interessos com són els de les empreses que venen els productes químics. No crec que sigui un somni pensar en una Mallorca ecològica...

Un ex-dirigent d'Asaja és el conseller d'Agricultura i un ex-conseller d'Agricultura és dirigent d'Unió de Pagesos: vol dir res tot això?

Les dues persones que comentes són molt vàlides i coneixen el sector. Han ocupat càrrecs molt visibles i per això també se'ls escolleix, perquè s'han compromès amb la seva feina. La meua opinió és que un conseller d'Agricultura ha de tenir ben clar que ha d'estar per defensar a tot els sectors de la nostra agricultura i pesca, del petit conservador de l'entorn al gran productor. Defensant la nostra insularitat davant la CEE, impulsant mesures per protegir les nostres produccions. L'actual conseller és una persona molt preparada que coneix bé les dificultats i que esper que sàpiga trobar les millors solucions, perquè quan estàs a dins una organització veus les coses d'una manera, però quan arribes a la conselleria potser no tens totes les eines per solucionar com voldries els problemes que hi ha.

Parlar d'agricultura és també parlar de Porreres. A la vila, què tro-

bes que li falta, què li sobra i què ha de mantenir?

A Porreres li sobre atur i li falta feina! En el tema dels nouvinguts és més clar, la qual cosa dona inseguretat ciutadana. Sé que no és un tema exclusiu de Porreres, però em preocupa. I això que Porreres té un grapat de grans puntals. Per una banda té l'agricultura: grans productors d'hortofructícola i la cooperativa procuram mantenir i desenvolupar activitat del mes petits, tot i les limitacions del sector que ja he comentades; després està la gravera i totes les empreses que s'hi vinculen amb els diversos materials de construcció o complementaris; molta gent que treballa al sector de l'hoteleria, sobretot a la Colònia de Sant Jordi; tenim molt bones empreses que elaboren productes agroalimentaris de qualitat, empreses de serveis que tenen la seu a Porreres, en fi,

que crec que podem estar en bones condicions per superar el tema de la feina.

Més enllà d'això crec que és prioritària una ronda de circumval·lació per no haver d'entrar dins el poble i un centre de dia per a majors. Hi ha molta gent gran a la vila i si t'én vas a fer feina t'agrada que quedin acompanyats, perquè una persona gran tota sola no hi pot estar, perquè només pensa en les seves coses i perd el costum de tenir en compte les altres opinions. Jo ho not molt això en el sector agrari, quan veig gent que perquè està tota sola a fora vila els costa més entendre altres opinions... Si mai ningú ens fa el contrari, sempre pensam que som els millors del món!

Allò que mantendria? Pens que s'han de mantenir totes les activitats que ajuden a fer poble: que la gent pugui fer diverses activitats, les

S'estanc
vell

Cafè - Restaurant
Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banys de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passarats, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

esportives, de lleure, les empreses de serveis que ens ofereixen això, disposar de llocs de reunió de la gent gran, de les entitats. Jo crec molt en la participació ciutadana. De fet, participo amb l'organització de la Setmana Santa, enguany he ajudat a la representació de la Passió, som confrare de la Dolorosa, també del futbol com a delegada (18 anys) quan els meus fills hi jugaven, i aquests darrers anys estic amb la comunitat de regants, i sobretot en la protecció civil... Bé el que vull dir és que un dels meus principis fonamentals és procurar ajudar a l'altra gent i promoure que ens ajudem entre tots.

L'administració castiga els pagesos?

Els ingressos que produeix l'agricultura representa una part molt petita del producte interior brut i aquesta manca de pes econòmic fa que ens tinguin poc en compte. A Mallorca el sector més fort, amb diferència, és l'hoteler i aquest no veu que sense la pagesia perdrien el valor afegit que representa el paisatge per atreure clients. La única vegada que es va pensar en l'agricultura va ser amb

l'eco taxa, és valorà l'entorn i paisatge —arbres florits i camps sembrats— que els turistes el gaudien. Amb els doblers de l'eco taxa vàrem poder sembrar molts d'arbres. Per altra banda, podríem tenir una quota mínima de consum de productes mallorquins als hotels. La veritat és que ho hem intentat moltes vegades, però no ho aconseguim perquè els hotelers volen un preu fix

tot l'any i que sigui el més baix possible i també una quantitat de producte considerable. Què li passa al productor? Idò que les grans empreses agràries s'hi haurien de posar, que els pagesos haurien de tenir un compromís ferm d'entregar la producció i que el turista, vengui amb els doblers per endur-se productes agroalimentaris propis de la nostra terra i gaudeixi de la nostra cuina durant la seva estada. Els hotelers ens diuen que els pagesos d'aquí no els podem servir la quantitat que necessiten. Avui en dia, tot s'ha de dir, hi ha qui comercialitza producte agrari als hotels, però aquest hauria d'augmentar molt encara.

A vegades un arriba a pensar que desapareixeran primer els pagesos que els intermediaris...

Mira, cada vegada disminueix la venda directa als mercats, jo ho conec i sé que està morint, és molt trist. La venda a mercat ja no és una bona sortida. És veritat que amb el mercat tens els doblers tot d'una dins la butxaca, però abans hi havia més clients i ara les dones, que eren les millors clientes, hi van poc perquè fan feina i tenen més

Sa Fondda Café

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

facilitat per comprar a les grans superfícies. També es perd la sensibilitat per adquirir productes frescs. A Porreres el mercat ha baixat força, perquè la gent sap que hi ha venda directa cada dia a altres llocs. A més la gent demana més diversitat de productes. Així les coses, o han de passar per l'intermediari o que siguin ells mateixos pagesos que facin d'intermediaris, i aquí apareix la feina de les cooperatives.

Podries acabar la frase: "El meu somni seria veure la cooperativa..."

Mira, m'agradaria veure la cooperativa que donàs més serveis, que fos útil al poble, que sempre representàs a tots els pagesos, que fos un referent per al sector, que fos moderna, renovada, amb molta capacitat d'iniciativa a la comarca i que el pagès ves viable i profitós fer-se soci de la cooperativa. Per començar trob que estaria bé!

Noltros actualment estam en una posició capdavantera. Pollença i Porreres ocupam un lloc destacat,

dels primers i en som una quarantena. Fem feina també a la Unió de Cooperatives, a Camp Mallorquí i al Grup d'Intercooperació. Com veus procuram estar relacionats i participar el més activament possible en les iniciatives del sector.

Precisament en aquest sentit de noves activitats estam treballant en el projecte de la comunitat de regants, un projecte encara en vies de desenvolupament. L'objectiu és aprofitar la regeneració de les aigües residuals per al regadiu. La situació econòmica actual ha returat el tema. Es tracte que els regants del poble puguin rebre aigua canalitzada segons les demanes de cada zona i permetre augmentar les possibilitats de continuïtat agrària dels pagesos de Porreres. D'aquesta comunitat jo en som la presidenta de Jurat, o sigui, l'encarregada de resoldre els possibles conflictes o disputes entre els membres.

La darrere és la pregunta obligada: qui té la responsabilitat principal en la crisi i com vos afecta a la cooperativa?

El sector agrari sempre ha estat en crisi! No ens senten perquè hem estat abaix de tot. Els principals responsables de la crisi, al meu parer, són els bancs i també l'administració que ha volgut donar a entendre que creixíem més del que era veritat. Els bancs varen donar crèdits que no havien d'haver donat mai. I el més incoherent és que entre fusions i ajudes encara en surten beneficiats... Trob que estan massa protegits o que haurien de tenir uns controls més eficaços.

A la cooperativa es va notar tot d'una perquè la gent va començar a reduir despeses i a seleccionar allò que volia comprar, a disminuir producció i a triar coses més barates. Els productes elaborats de gran qualitat i un poc més cars, com les confitures, es baixa la venda i la gent va més als més barats encara que hi perdi qualitat. Com a detall, enguany no hi ha pràcticament demanda de calçots...

No obstant això, la cooperativa és sostenible perquè hem fet un esforç de racionalització i hem ajustat les iniciatives a les possibilitats reals.

QÜESTIONARI PROUST ESPERANÇA MORA

El principal tret del teu caràcter?

Activa i simpàtica

La qualitat que prefereixes en un home?

L'honradesa

I en una dona?

La mateixa

Allò que més t'estimes en els amics?

La sinceritat i tenir-los al teu costat

El teu principal defecte?

Voler fer massa coses

6. La teva ocupació preferida?

Ajudar als altres i a la meua gent

El teu somni de benestar?

Acabar la casa i estar contenta sempre

8. Quina seria la teua pitjor desgràcia?

Perdre un dels meus

9. Què t'agradaria ser?

El que som

10. On desitjaries viure?

Aquí on visc

11. Un color?

Vermell

12. Una flor?

La de la taparera

13. Un ocell?

Buscaret

14. Els teus autors preferits en prosa?

Victoria Holt

15. Els teus poetes preferits?

Bécquer

16. Els herois de ficció?

Mossén Capellà

17. Les teves heroïnes de ficció preferides?

La darrera la dama de hierro

18. Els teus compositors predilectes?

Sabina, Serrat, Jaume Anglada

19. I els pintors?

Coll Bardolet

20. Els teus herois de la vida real?

Pep Oliver (DO Oli de Mallorca)

21. Les teves heroïnes històriques?

Margaret Thatcher

22. Els noms que prefereixes?

Maria

23. Què detestes més que res?

Fer els vidres nets!

24. A quins personatges històrics hi tens aversió?

Els que provoquen les guerres

25. Quin fet militar admires més?

Cap

26. Quina reforma admires més?

Les agràries que han fet avançar el sector

27. Quins dons naturals voldries tenir?

Tenir més memòria

28. Com t'agradaria morir?

Ràpid

29. Estat present del teu esperit?

Beníssim.

30. Fets que t'inspiren més indulgència?

Els que no fan mal a ningú

31. El teu lema?

Força i endavant.

RENDA ÀGIL

T'ajudam a fer la teva declaració

CITA PRÈVIA

del 3 de maig al 29 de juny,
al telèfon **971 76 76 76** o, per
Internet: **www.atib.es**

PUNTS D'ATENCIÓ del 14 de maig al 2 de juliol

Atenció a les oficines de l'Agència Tributària Illes Balears (ATIB)

Alcúdia

C/ de Serra, 30

Andratx

C/ de Maura, 21

Capdepera

C/ del Col·legi, 7, bxs.

Felanitx

C/ de Perelló, 4, baixos

Pollença

C/ de Ramón y Cajal, 2, bxs.

Santa Margalida

C/ de Joan Monjo March, 23

Atenció als ajuntaments

Alaró

Plaça de la Vila, 17

Algaida

C/ del Rei, 6

Ciutadella

Plaça del Born, 15

Formentera

C/ d'Eivissa, 9

Porreres

Plaça de la Vila, 17

Santanyí

Plaça Major, 12

Sineu

C/ de Sant Francesc, 10

Sóller

Plaça de la Constitució, 1

Valldemossa

Passatge del Jardí de Joan Carles I, s/n

Ses Salines

Plaça Major, 1

CITA PRÈVIA del 19 d'abril al 29 de juny

A Palma, Inca, Manacor, Eivissa i Maó

A les oficines de l'Agència Tributària de l'Estat
al telèfon **901 223 344** i a internet **www.agenciatributaria.es**

Govern
de les Illes Balears

www.caib.es

INVENTARI DEL CASAT DE SON BATLET (1726)

Maria Barceló Crespi

Els inventaris *post mortem* són una relació de béns mobles i immobles que s'escripturaven davant notari després de la mort del propietari per tal que l'hereu conegués el que se li havia deixat.

Miquel Mora de la possessió de son Mora Batlet (avui son Batlet) testà a favor de la seva muller el 29 de novembre de 1715 nomenant-la hereva usufructuària dels seus béns. Miquel morí el dia 10 de setembre de 1726 i vuit dies després s'aixeca a l'inventari.¹

A més d'unes casa amb corral situada al carrer d'en Veiet, Miquel Mora era el propietari de dita possessió que confrontava amb: el camí dit de son Mollà (son Morlà), terres del Dr. en medicina Sebastià Rosselló, terres dels germans Gabriel i Joan Rosselló, vinya de Joan Coll, vinya d'Antoni Mora, vinya dels hereus del ferrer Joan Gelabert, terra dels hereus d'Andreu Mesquida del Rafal, camí reial per on es va de

Porreres a Manacor, camp de Mateu Oliver, vinya de Joan Vaquer *Cormè*, vinya i camp de Monserrada Jaume (muller de Pere Antoni Mora de son Sanç), síquia mitgera, vinya d'Antoni Jaume de l'Enramada, terra de Miquel Mora àlies *Batlet* (que abans fou de la mateixa pertinença), terres del ferrer Francesc Mora àlies *Ric*, terres de Joan Melià, altra síquia mitgera i terres de n'Antoni *Recó*.

Encara que es tractà d'una possessió petita crida l'atenció que no s'hi trobassin robes de la llar, entre altres, i en canvi sí bastant instrumental agrícola. Tal vegada no era lloc de residència i només s'hi acudia durant el dia per treballar.²

Vet ací la transcripció, en síntesi, de l'inventari:

Dins las casas de dita possessió Primo entrant dins dita casa en el **primer porxo** se ha atrobat un banch de pi ab respalles y un bufet molt vell y casi desrotat y un banch de ullastre mitgenser també vell.

Item una pastera ab cubierta de alzina molt vella, la cubierta de pi, una post de pastar vella, un feñador y sernador, tot de pi, usat.

Item una caixa de sepí de lo antiguo sens pany ni clau, molt vella.

Item una prensa de una redolta de alzina condreta ab quatre esportins.

Item duas aradas ab dos reyas usadas.

Item dos jous de llaurar ab tot lo necessari.

Item uns corbeys.

Item una pica redona a hont se verma ab son cubell y posts.

Item una cadira de tizora molt vella.

Item unas aradoras ab un erer nou y un garbell també nou y un tirador.

Item duas xapetas y un pany de porta vell.

Item duas portadoras ab mitja dotzena de cistas bonas.

Item tres forcas y una pala de era.

Item un espadador ab sa espadella.

Item un albardà ab uns arganells y unas beassas, tot bo.

Item un carro ab sas bandes molt usat ab son jou de carro.

Item dins la **cambra** de la part esquerra quant entram dins la casa, una post de

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5848-9426 TMS

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**
materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

pi de stable y duas portadoras vellas.
 Item una bóta congrenyada de circa quaranta somadas.
 Item tres fexos de cañas.
 Item en la **cambra** de la matexa part esquerra quant entram, un llit de banchs y posts ab una màrrega vella ab dos llenzols de estopa.
 Item una caixa sens pany ni clau buyda.
 Item dos llenzols de borras per la era.
 Item dins altra **cambra** en la part esquerra, sis alfàbias de terra entre grans y petites.
 Item una bóta de mena de 15 quartins molt vella.
 Item dos quartins vineters y un quarteró també bo.
 Item un banch de alzina sens respallas molt vell.
 Item un carretell de dos quartins.
 Item dos jochs de covos llarguers, uns mitgensers y lo altre petit.
 Item sis quarteras de cal.
 Item un embut de terra gros.
 Item un ribell de pastar.

En el segon porxo

Primo en la **cuyna** se ha atrobat un cossi plantat de fer bugada.
 Item uns ferros de tres camas.
 Item duas pellas, una gran y una petita y unas mollas de ferro.
 Item una caldera de aram molt vella.
 Item una llossa de aram.
 Item altre cossi petit.

Item tres gerres de tota sort.
 Item tres ollas de terra de tota sort.
 Item mitja dotzena de escudellas.
 Item mitja dotzena de plats verds mitgensers.
 Item dos llums de quatre metxons y dos guinevets y una romana petita.
 Item tres culleras de fust y tres cubertoras de terra.
 Item un morter de pedra ab sa massa de fust.
 Item uns alambins de un quartí i mix arrancats ab son capell de terra envernissat y sos canons.
 Item un cossi plantat gran qui serveix per cup del matex alambí.

A la altra part del derrer porxo

Primo un molí de sanch ab tots sos arreus, molent.
 Item dos fexos de carrix de cordas.
 Item un parell de mulas negras quiscuna de edad de sis anys somerinas ab dos cadenas.
 Item una somera fumada de edad de passat 25 anys y una ruca negra de un any.
 Item dos cuxins de llaurar ab sos collars y pells.
 Item una traga bona.
 Item duas destrals ço és una mitgensera bona y la altra petita molt espeñada.
 Item una portadora vella.
 Item dos escalas una de peu y la altra llarga de 13 escalons de poll.

Item dos graneras y un sarrió.
 Item dos masses de fust.
 Item una barsella ab círcols de ferro y un almut.
 Item quatre cenallas de palmas ço és, dos petites, una sembradora y una gran de quatre barcelles.
 Item unas stovallas de drap y un cobribanch de pastar.

Item **fora de la casa** un cup de trespol [en blanc] ab son cañís de trepitjar ab sas posts de pi vell.
 Item quaranta-sinch quarteras de blat roveyó.
 Item quinze quarteras xexa.
 Item tres quarteras ordí.
 Item cinquanta quarteras civada broxa.
 Item duas barcellas ciurons.
 Item tres almuts guixas.

Actuaren de testimonis Andreu Salleres i Antoni Gelabert *Jorbo*.

- 1 ARM, Prot. M-1978, ff. 27-28.
- 2 Algunes dades històriques sobre son Batlet es poden veure a Maria BARCELÓ CRESPI; Rafel FERRÀ MARTORELL; Bartomeu SERVERA SITJAR: *Les possessions de Porreres. Estudi Històric*, Porreres, 1997, pàgs. 75-76.

Bàrbara-Art
 DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
 FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

GENT D'AQUÍ I D'ALLÀ

Cesca Roig - Joana Mora

UN CAMERUNÈS A PORRERES!!, CARL ROBERT MFEE MOTTO

A l'oest de l'Àfrica central es troba la República de Camerun, un país de contrastos, de diversitat ètnica, cultural i de tradicions ben diferents. El seu paisatge és ben variat amb platges d'arenes blanques a la costa, zones desèrtiques a l'interior així com selves i muntanyes.

Carl va néixer fa 34 anys a Campo, al departament d'Océan, prop de la frontera amb Guinea Equatorial, al Sud de Camerun. La seva família de Camerun és molt extensa, és germà de 6 per part de mare i de 9 germans per part de pare. La seva família està repartida entre Camerun, França i Mallorca. A la universitat, Carl va estudiar Ciències econòmiques i de gestió.

Quan vas arribar a Mallorca?

Vaig arribar directe a Porreres des de Camerun fa 4 anys i vaig venir per amor.

Vaig conèixer a la meua dona, l'Elisabet, al Camerun i ens vam enamorar.

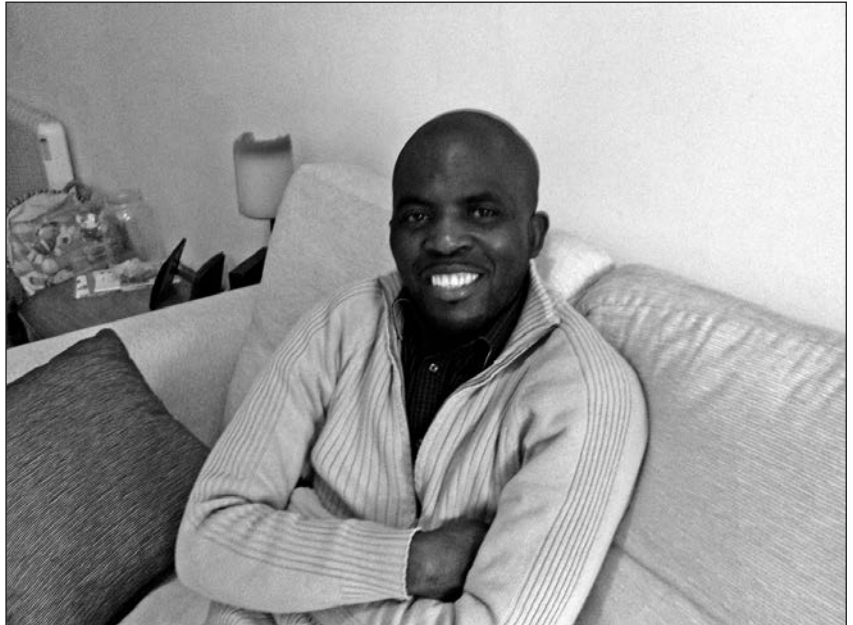
L'Elisabet és barcelonina i amb el Carl han format una família amb 2 nins i una nina.

I el treball, et va costar trobar feina?

Vaig treballar uns mesos a l'aeroport per una empresa de rent a car tot just quan vaig arribar a l'Illa. Els darrers 3 anys i mig he treballat a l'empresa Galetes Rosselló.

Com a conseqüència i alhora víctima de la crisi econòmica actual, en Carl es troba actualment a l'atur.

El Camerun va ser colònia francesa fins al 1960, per tant, el francès és la

llengua oficial (juntament amb l'anglès, que es parla només a l'oest del país). A més de la llengua dels colonitzadors, les més de 250 ètnies del país parlen cadascuna la seva pròpia llengua, és a dir, més de 250 llengües vives de comunicació. Deu n'hi do, quina riquesa lingüística !!!

Quina llengua parles amb la teua família?

Amb la família per part de mare parlem el dialecte "fang", però és el francès l'idioma de comunicació predominant entre els camerunesos. El francès és l'idioma de l'administració i de l'educació. Camerun va ser un dels darrers països colonitzats, per tant, la llengua dels colonitzadors té més força.

Quan vas arribar a l'Illa, sabies que s'hi parlava el català?

No, pensava que tothom parlava castellà. Coneixia que hi havia una regió que es deia Catalunya, pel futbol, però no coneixia res sobre la llengua.

És la llengua un tema de confrontacions i conflictes al teu país?, hi ha conflictes lingüístics a la teua terra?

Els conflictes lingüístics no hi són. El francès (i l'anglès a la zona oest, per la colonització anglesa), està massa arrelat. Tothom està d'acord amb l'idioma i, per tant, no és un tema per qüestionar-se.

Suposo que al principi et degué costar una mica entendre el català.

Si, al principi quan ho llegia trobava que era prou semblant al francès, però quan m'hi parlaven no entenien res. Ara ja ho entenc quasi tot.

Tal vegada perquè parles francès, per la seva semblança gramatical

Si, amb el francès ha estat més fàcil per a mi.

Què és el que et va impressionar més quan vas arribar?

La manera com la gent me mirava. Crec que per a ells va ser una sorpresa, jo vaig ser la sorpresa. Som l'únic negre de Porreres !!

I aquesta sensació de ser observat fixament et feia sentir incòmode?

Si, però al final s'hi han acostumat.

A Carl també li va sorprendre que els mallorquins tinguin fama de ser gent tancada i poc sociable ja que ell no ho ha experimentat. Per ell: *els mallorquins són molt hospitalaris.*

Et sents integrat?

Sí sí, molt integrat. M'interessa molt la història del poble, em documento i Llegeixo sobre el tema. Estic molt a gust.

En Carl explica tot orgullós que el nom del seu fill petit és mallorquí, Jordi.

I et va costar molt integrar-te amb la gent del poble?

Si, al principi molt. Els primers mesos van ser molt difícils, tenia molta enyorança de la meua família i del meu país. Després, poc a poc me vaig acostumar i amb l'Elisabet vam formar la nostra família.

Què és el que trobes més a faltar de la teua terra?, el menjar?

No, el menjar no. Tal vegada el que trobo a faltar sigui la calor familiar d'una gran família que penso, aquí s'ha perdut.

I el que més t'agrada de Porreres?

El paisatge i l'arquitectura de les cases antigues. Per a mi són una curiositat les cases amb pedres.

Gràcies família Mfee Motto per apropar-nos a Camerun amb aquesta conversa tan interessant i l'estona tan agradable passada amb la vostra companyia !!!

DE LA LLUNYANA ÀSIA A SON VALLS

Un horabaixa de primavera a la zona de Son Valls, amb un te de flor de loto a les mans i la bona companyia de na Jung Khanh Jon i la seva filla My Giang de 8 anys.

La Jung va néixer fa 35 anys al sud-est asiàtic, a Bac Giang, a prop de la ciutat de Hanoi, al Vietnam. A l'any 2005 va venir a viure a Mallorca al costat del que llavors era el seu marit, qui va obrir un restaurant de cuina vietnami-ta a Palma.

Poder sortir de Vietnam era un somni fet realitat!!

A l'any 2009, les circumstàncies de la vida la dugueren a viure a la zona de Son Valls, entre Porreres i Lluçmajor, atreta per l'amor d'un mallorquí, en Joan.

La conversa transcorre entre català i castellà, sempre amb l'ajuda de na My

Giang la qual, fa de traductora ocasional.

Què és el que et va impressionar més quan vas arribar a Mallorca?

La temperatura, el paisatge i la qualitat de vida en comparació amb el Vietnam.

Sabies, abans de venir a l'illa, que aquí es parlava el català?

No ho sabia. La meua mare, que és guia turística, em va ensenyar un poc d'espanyol abans de venir.

En un principi li costava entendre el català, però ara ja comença a parlar-ho. Com diu ella: *m'he acostumat i ho parlo un poquet!*

Ets sents integrada? Si és així, et va costar molt integrar-te amb la gent de Porreres?

No, no em va costar gens. Els vietnàmites som gent molt oberta! Parl amb els veïnats de Son Valls i també amb la gent de l'Ajuntament, del banc, de l'estanc, però pas molt de temps a casa. En Joan diu que soc la relacions públiques de la família.

Així i tot, des de que la seva filla va a l'escola a Porreres, el seu cercle d'amistats s'ha ampliat.

Creus que tenir una filla escolaritzada a Porreres t'ha ajudat per integrar-te més amb la gent del poble?

Sí, es clar, tenir la My Giang a l'Escola Nova ha suposat haver-me de relacionar amb gent que, tal vegada, no hauria conegut si no fos per aquest fet. Això, òbviament, és molt positiu a l'hora d'integrar-me més amb la gent del poble.

Què és el que més t'agrada del poble de Porreres?

La tranquil·litat i les relacions amb la gent, sobretot amb els veïnats.

Què és el que trobes més a faltar del teu país?

La família i la fruita tropical.

La cuina mediterrània és molt diferent a l'asiàtica, que et sembla?, cuines algun plat de les Illes?

Sí, és prou diferent, però jo faig plats de cuina asiàtica i també de cuina mallorquina com l'arròs brut, l'aguiat i la truita d'espàrrecs.

A ca seva, la Jung té uns quants productes culinaris del seu país que adquireix a alguna de les tendes especialitzades de Ciutat, però a l'hortet que tenen cultiven la verdura de temporada típica de l'illa (faves, col, tomàtiques...)

Tornaries al teu país d'origen o et veus envellint a Mallorca?

Només tornaria al meu país per vacances i per veure la meva família. Ara fa dos anys que no hi he estat, el bitllet d'avió és molt car!

Amb en Joan i la My Giang, som molt feliç aquí a Porreres.

I la tarda arriba al seu fi però abans, una foto. Mare i filla, totes contentes

es retiren a la seva habitació, es muden i es pinten. Cercam un redolet, devora l'hort i allà feim la fotografia.

Abans de tornar a casa, i corroborant la fama d'hospitalaris dels vietnami-

tes, na Jung ens regala una bona bossa de faves per a cada una i uns quant ous.

Kampe! Jung!!!, (moltes gràcies Jung!!!)

BAR
CA'N
GUILLEM
 ENTREPANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguets. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

AUDITORI: QÜESTIÓ DE COHERÈNCIA

Bernat Bauçà Garau.

L'estiu del 2007, quan vaig entrar de batle, hi havia iniciades unes obres a l'Auditori d'una gran envergadura i amb un objectiu molt clar: ser un lloc de referència artística per al Pla de Mallorca i per als pobles del voltant; a dia d'avui, municipis molt més grans que el nostre, com Felanitx o Lluçmajor, encara no ho han pogut aconseguir.

En aquesta obra –com passa sempre que es vol restaurar una casa vella-, anaven sorgint molts de problemes i els cost anava pujant molt més del que estava previst, sobretot en dos aspectes: a) l'amfiteatre era un perill així com estava; i b) l'escenari no tenia les condicions mínimes per fer actuacions amb dignitat: concerts Filharmònica, grups de música, Simfònica de les Illes Balears...

Vista la situació, em vaig posar en contacte amb el Govern Balear per si podríem trobar doblers per continuar amb l'OBRA i vaig tenir molt bona resposta. HAGUES ESTAT TOTALMENT IRRESPONSABLE PER PART MEVA O DE LAJUNTAMENT ANAR A DEMANAR 1.000.000 D'EUROS PER FER OBRES DE TEATRE O COMÈDIA i segur que els ciutadans no haguéssiu entés que l'Ajuntament ho hagués fet així.

Per tant, el 2008, signàrem un conveni, mitjançant el qual l'Ajuntament de Porreres els anys 2008, 2009, 2010 i 2011 cobraria del Govern Balear 250.000' euros anuals per poder pagar les esmentades obres, les clàusules del qual obliguen a l'Ajuntament de Porreres a:

Cedir l'ús de l'auditori sempre que se sol·liciti per part d'INESTUR (en concret s'ha cedit en més de 20 ocasions, a hores d'ara).

Cedir a l'INESTUR sempre ho sol·liciti totes les dependències descrites a l'expositiu quart per tal que puguin ser utilitzades per les companyies o grups que hagin d'actuar a Mallorca dins el projecte arts escèniques (també s'ha duit a terme).

Incloure, d'acord amb el model oficial que li proporcioni l'INESTUR, el logotip d'arts escèniques en totes les actuacions de caire cultural que es realitzin a l'Auditori de Porreres durant la vigència d'aquest Conveni (encara ara es fa).

Integrar les persones o autoritats que l'INESTUR designi en els diferents actes i inauguracions que es facin relacionats amb l'objecte d'aquest Conveni (a l'acte d'inauguració varen assistir-hi el president del Govern Balear i la presidenta del Consell de Mallorca).

Comunicar a l'INESTUR, amb una antelació suficient, qualsevol acte públic relacionat amb l'objecte d'aquest conveni (sempre se li han comunicat les activitats que tenen publicades a la pàgina de la seva Conselleria).

Facilitar a l'INESTUR qualsevol tasca relacionada amb l'objecte d'aquest Conveni (cada any s'elabora i es trameta una memòria, en la qual queda constància que en 3 anys s'hi han fet més de 300 actuacions i hi han passat més de 40.000 persones).

El conveni també diu que l'INESTUR té, entre d'altres, la funció de dur a terme projectes, activitats i actuacions destinades a la millora de l'entorn turístic i, en particular, la remodelació i la rehabilitació de zones turístiques, la projecció, CONSTRUCCIÓ, CONSERVACIÓ, explotació i promoció, per si mateixa o mitjançant terceres persones, d'infraestructures.

Ara des de la Conselleria de Turisme, i des d'un partit polític concret, pretenen donar a entendre que no s'han fet les coses bé, i que no s'han gastat els doblers per al que ens els havien donat. Sens dubte, fan mal a la meva persona i, consegüentment, al poble de Porreres.

Jo vos puc ben dir que:

Mai no haguéssim demanat ni vàrem demanar 1.000.000 d'euros per fer obres de teatre, haguéssim estat uns irresponsables.

Els comptes quadren perfectament i la documentació està tota amb regla.

Tal vegada pot haver-hi qualche errada administrativa perfectament subsanable.

No dubteu mai que tot s'ha fet per crear una infraestructura enveja dels altres pobles i per al bé del poble de Porreres i de totes les persones que hi vivim.

Tenc i tenim la consciència ben tranquil·la que hem fet el millor per Porreres

RESPOSTA A L'ARTICLE DE MAGDALA SERVERA MORA

Mn. Angel Reigadas, actual Rector.

Catalina Sastre, Antoni Palerm, Joan Mayol, Josep Julià, membres de la Comissió d'Economia del Consell Parroquial de Porreres entre els anys 2004-2010.

Havent llegit l'article "*Puntualització a la Semilla de desembre de 2011*", l'actual Rector de la Parròquia de Nostra Senyora de la Consolació de Porreres, acompanyat dels qui formaven la Comissió d'Economia del Consell Parroquial, durant els anys 2004-2010, Catalina Sastre, Antoni Palerm, Josep Julià i Joan Mayol, volem donar una resposta a les demandes o preguntes obertes que presenta aquest article.

En primer lloc, volem recordar amb agraïment el gest tan generós que va tenir la senyora Coloma Noguera Melià quan va decidir deixar la seva herència a la Parròquia de Porreres. Vos podem assegurar que la Parròquia no oblida, ni oblidarà, la seva generositat. Com a testimoni d'aquest agraïment, moltes vegades oferim la Missa per la seva ànima.

En la seva darrera voluntat, la donant no va especificar que la deixa es destinàs a la teulada, sinó a la Parròquia de Porreres en general. Per aquest motiu, el Consell Parroquial d'aquell moment i la Comissió d'Economia, presidits pel difunt Mn. Joan Rosselló, varen decidir destinar els doblers rebuts en l'herència a millores i reformes en el Santuari de Monti-sion de Porreres, que jurídicament pertany a la Parròquia de Porreres i, per tant, és també Parròquia de Porreres, així es respectava la voluntat de la donant.

Es ver que a la *Semilla* del 2005, es feia referència a la reparació de la teulada, que era i és un tema urgent des

de fa més de trenta anys, però el Consell Parroquial d'aquell moment va prioritzar la reforma del Santuari i de les cel·les de Monti-sion, ja que es donava la coincidència del 50 aniversari de la construcció de la carretera. Mn. Joan Rosselló i el seu equip haurien de ser més recordats i valorats per aquesta important reforma del Santuari, que tal vegada ha passat un poc desapercebuda per part del poble de Porreres.

La reforma del santuari i de les cel·les va ser tan completa i de tanta qualitat que s'ha de dir que el preu va ser bastant elevat, i les factures pertinents, totes arxivades, ho demostren. La major part dels doblers de l'herència es varen gastar en la reforma de Monti-sion.

Respecte als bens immobles s'ha de dir que no se n'ha venut cap. La Parròquia disposa d'aquestes vivendes que va rebre en l'herència de la senyora Coloma i a les quals es fa referència a l'article de Magdala Servera.

S'ha de dir que en els balanços ordinaris que la Parròquia publica consten les entrades que generen els lloguers d'aquestes vivendes i que són una ajuda per al manteniment de la nostra Parròquia i per a la conservació del nostre patrimoni i consten també les sortides per despeses i reparacions.

Per altra banda, manifestar que aquestes vivendes han estat un aval impor-

tant per poder aconseguir el préstec per a la reparació de la teulada parroquial. Tot i que moltes vegades el seu manteniment suposa despeses, impostos, i fins i tot gestions no sempre fàcils amb els llogueters. Malgrat tot és d'agrair que la senyora Coloma Noguera ens deixàs el dit patrimoni immobiliari perquè és una ajuda important a la Parròquia de Porreres perquè pugui avançar cap al necessari auto-finançament.

En darrer lloc, volem dirigir-nos personalment a l'autora de l'article, manifestant la nostra perplexitat i estranyesa de que si ella tenia interès en conèixer aquesta informació, no s'hagi dirigit a l'actual Rector o a qualsevol membre del Consell Parroquial actual o passat, abans de llançar per mitjà públic i per escrit tota una sèrie de paraules que poden estendre una ombra de sospita i desconfiança sobre la nostra Parròquia en un moment delicat en que tant necessitam l'ajuda del poble per afrontar les obres urgents de reparació de la teulada, precisament en un temps de crisi econòmica.

La Rectoria sempre té les portes obertes per aclarir tot tipus de dubtes que qualsevol persona tengui sobre el funcionament pastoral o econòmic de la nostra Parròquia.

Esperam que hagin quedat aclarits tots els interrogants i inquietuds de la senyora Servera i quedam a la seva disposició per ulteriors aclariments.

TANCAMENT D'HOSPITALS: TOTS HI PERDEM

Magdalena Barceló Oliver. Infermera de l'Hospital Joan March

El tancament dels hospitals Joan March i General suposarà per a la societat mallorquina una pèrdua molt important de recursos sanitaris i, especialment, per aquelles persones amb malalties cròniques, aquelles que pateixen alguna discapacitat i que a més a més disposen de pocs recursos econòmics i socials. També afecta de manera directa a les famílies i cuidadors que vetllen dia a dia pels qui necessiten assistència.

Els canvis demogràfics experimentats en les darreres dècades a Espanya ha produït un procés d'envelliment considerable. Els avenços amb medicina i l'evolució del denominat estat del benestar incrementa l'esperança de vida.

L'augment de la longevitat ha coincidit, a més a més, amb importants canvis socials els quals han comportat que les institucions polítiques hagin d'ajustar els objectius a la nova realitat que demanda més protecció social.

La comunitat Autònoma de les Illes Balears, coincidint en la obertura de l'Hospital Son Llàtzer, any 2002, va posar en marxa un Pla d'Atenció Socio-sanitària per atendre a la cada vegada més nombrosa població que pateix malalties cròniques amb situació de dependència. Pacients que requereixen hospitalització de convalsència de més durada de la que poden oferir els centres d'aguts (que són aquells hospitals dedicats a les intervencions immediates de curta durada). Per això es varen posar en funcionament centres específics per rehabilitació i recuperació a aquelles persones que necessiten reactivar la seva autonomia funcional. Així mateix si hi van integrar els equips

ja existents, dedicats a l'atenció pal·liativa i de confort a malalts pel final de la seva vida.

Per això, els successius Governos van promoure obres de reforma i adaptació de les infraestructures dels hospitals Joan March i Hospital General per oferir aquestes serveis i es van posar en marxa programes assistencials específics. Els professionals sanitaris dedicats en aquesta funció han adquirit, en tot aquest temps una excel·lent especialització que ha permès el reconeixement de la majoria dels pacients, dels seus familiars i fins i tot d'altres centres socio-sanitaris sanitàries espanyols i estrangers.

El Govern actual, amb aquest tancament, expropia a tota la població Balear, els següents serveis assistencials els únics que existeixen a les illes:

-La Unitat de cures pal·liatives dels hospitals Joan March i General.

-La Unitat d'atenció a malalts majors amb múltiples patologies cròniques, dels hospitals General i Joan March.

-La Unitat d'ortogeriatria dels hospitals Joan March i General.

-La Unitat d'atenció als malalts amb accidents cerebrals vasculars de l'hospital General.

-La unitat d'atenció a la malaltia respiratòria crònica avançada i programa de rehabilitació pulmonar, de l'hospital Joan March.

-La Unitat d'atenció a les patologies relacionades amb l'alcohol de l'hospital Joan March.

Aquests centres també són receptors de persones amb dependència, de les quals en tenen cura les famílies i que per alleugerir les habituals càrregues que això representa, poden ingressar-les temporalment. És el que es coneix amb el nom "ingrés respir".

Els dispositius socio-sanitaris estan coordinats amb els centres d'aguts, Son Espases, Son Llàtzer, Inca i Manacor, que atenen les necessitats de salut que requereixen cirurgia, o intervencions amb alta tecnologia. Una vegada s'ha estabilitzat el procés de malaltia, els pacients, en funció de la seva autonomia o de les seves necessitats socials i familiars, seran donats d'alta per tornar al domicili o bé poden ser traslladats a un hospital socio-sanitari per poder fer la rehabilitació fins aconseguir un bon nivell d'autonomia o trobar, si és el cas, un recurs residencial.

Aquesta coordinació entre els diferents dispositius de salut permet que cada centre hagi desenvolupat les seves funcions específiques, amb uns serveis concrets.

Això permet adequar el cost real de cada malalt (el que val un llit per dia d'estància) a l'assistència requerida.

Els hospitals d'aguts ofereixen uns serveis més dinàmics i els centres socio-sanitaris donen les cures integrals i individualitzades en funció de la malaltia i de la situació social i econòmica de cada cas.

L'estat del benestar i la investigació científica ens han portat una vida més llarga però també hi ha més malalties vinculades al mateix procés d'envelliment.

ment. També es reconeix la vàlua de les persones que tenen discapacitats.

Els serveis públics només ofereixen el 12% de totes les cures que precisen aquests pacients. La resta, es a dir el 88%, són cuidats pels propis familiars.

Ara, el Govern vol espoliar aquest petit percentatge de cures professionals i,

per tant, empitjorar l'atenció que donen els hospitals d'aguts.

Balears és la comunitat que més retalla l'assistència sanitària segons ha quedat de manifest al darrer consell de política fiscal i financera. Mai pot ser cert que tancant hospitals es mantinguin els mateixos serveis. Aquesta afirmació és

simplement una fal·làcia.

Sabem que el tancament no respon a causes econòmiques, és una mesura ideològica que respon a l'ansia de desmantellar el sistema públic de salut.

Diu el president que l'avalua la majoria que va aconseguir a les urnes. Tenen el poder polític però no tenen la raó.

DIGUEM PROU

Antoni Sorell

Hi ha nens que no ploren. Ho explicà Manuel Vicent, allà per l'any 2010, en la seva columna al diari *El País*. El motiu, explicava amb paraules que encara recordo entristit, és que el seu petit cervell ja porta codificat que plorar, en aquelles contrades, no serveix de res. Tan sols, deia Vicent, es limiten a mirar fixament els ulls de la seva mare.

La misèria heretada dels refugiats ruandesos a Tanzània els ha portat a assimilar el dolor amb el silenci. El patiment, la fam o les injustícies de les que són víctimes no troben consol en les llàgrimes.

Aquí, a les Illes, hi ha persones que han perdut la fe. Encara no ho explica ningú perquè les misèries, en aquest món, sovint interessa que siguin tapades. Després d'una dictadura, Espanya no ha tingut transició. Ha tingut evolució. Evolució d'uns problemes que creiem enterrats, juntament amb el cabdill. Els privilegis segueixen intactes; el futur continua en mans d'uns quants que ningú ha elegit; la premsa festeja amb la propaganda i el poble, companys, es torna a dessagnar.

No seré jo qui afirmi que futures generacions naixeran sense fe. Ho deixo en

mans dels científics. D'aquells que puguin exercir, més concretament, ja que vivim en un país que prioritza espectacles taurins a investigació i desenvolupament.

Però sí que voldria dir la meua quant a la pèrdua de fe en allò que, d'alguna manera, mou el món: la gestió i administració dels recursos públics. I és que sovint, aquells que arriben al poder després d'una carrera de fons i deixant-se els escrúpols a casa, gestionen la cosa pública mirant només als seus. Ningú governa pel poble. Ningú respon a necessitats.

El problema és greu: augmenta el nombre d'indecisos i no s'atura de créixer el sentiment d'indefensió. Ells són pocs, molt pocs; inclús no estan ben organitzats, però se'n surten per anar tirant. Nosaltres som molts, però dividits i ocupats en debats inútils que les altes esferes s'han encarregat d'engendrar. I tot, mentre viuen instal·lats en un món de riquesa paral·lel al nostre.

Si alguna cosa ens ha ensenyat la història és que les grans gestes s'han aconseguit dient prou als despropòsits. Tots, junts, com més millor. Però

aquí i avui, aquells que intenten encendre la flama de la revolució pacífica són titllats de minoria, radical i feixista.

A mi em sembla que els feixistes són els què, amb la recepta de la persuasió, la propaganda i una gran quantitat de poca vergonya, fan de la societat un gran esclau. Perquè això és el que som: esclaus dels que ens manen, a l'ombra o no, i de tota la comitiva d'amistats poderoses que posseeixen.

Companys, cal sortir del niu, aixecar el vol, posar fill a l'agulla. És l'hora d'acabar amb aquells que ens empozeixen una mica més amb cada decisió que prenen, perquè mentre l'executen els seus advocats lluiten i vacil·len amb la justícia per poder apujar-se el sou... i el del "personal de confiança".

Que les llàgrimes perdudes dels nens de Ruanda ens facin recobrar la fe. Nosaltres encara podem plantar cara als que sempre ens han tractat d'esclaus. "I en acabat, que cadascú es vesteixi com bonament li plagui... i via fora! que tot està per fer i tot és possible."

AGRAÏMENT(S) RECÍPROC(S)

Joan Barceló “Fusteret”

Després d'haver llegit el llibre recentment publicat, (una aproximació biogràfica al darrer edil republicà i esquerrà “*el batle Marió*”), “*Climent Garau Juan (1897 – 1936) ENTRE EL PINZELL I LA VARA*” de l'historiador porrerenc Bartomeu Garí, em venen a la memòria tot un enfilall de pensaments i d'impresions que record amb la satisfacció del deure complit i amb l'orgull d'un home que ha tengut el privilegi de sentir-se actor - encara que secundari - d'una valenta acció. I dic valenta perquè cal recordar els aires que es respiraven aleshores. Eren anys de majories ultraspanyolistes del PP. Talment ara, només que amb uns altres protagonistes. Em refereixo a tot el procés de recuperació d'un fragment de la memòria col·lectiva – històrica, en diuen ara – de la nostra Vila, d'uns fets que trasbalsaren l'esdevenir d'un petit poble pagès del Pla de Mallorca ara farà tot just 76 anys i que romangueren “amagats” tot el temps que va durar la “llarga i fosca nit franquista”. Quaranta anys de silenci i oblit, més vint d'indiferència, dubtes i vacil·lacions. Entre la poca vergonya d'uns i la por dels altres, va transcórrer molt de temps, per ventura massa. Algú havia de posar la primera pedra i aquest algú no podien ser d'altres que els hereus polítics de la trentena de republicans compromesos amb la llibertat, el progrés, la cultura, el benestar i la democràcia dels seus conciudadans i que per aquest terrible “delicte” foren assassinats de forma despietada per una banda de salvatges i cruels feixistes.

Estic parlant de la gent del PSM, principalment, i del PSOE, que amb el nom de “Socialistes de Porreres” formàrem una candidatura conjunta per a les eleccions locals de 1999 i que un servidor va tenir l'honor d'encapçalar i de la que En Tomeu Garí també formava part. Aquest grup de dones i

homes “d'esquerres” ens consideràvem la baula que entroncava l'esperit de la II República amb aquesta (semi)democràcia? actual que ens encolomaren amb la restauració borbònica, altrament dita “Transició”. I és que l'invent ja va néixer coix. Però vaja, aquest és un altre tema.

I vetací, que les circumstàncies i els resultats d'aquells comi-cis varen propiciar el tan desitjat tomb per a la nostra gent, i amb una entesa amb els representants del centre-dreta lliberal regionalista (UM) desallotjàrem del govern de l'Ajuntament (l'ultra)dreta de tota la vida (PP) i hereva política del franquisme.

Per aquella època En Tomeu Garí amb més de trenta anys complits, amb muller i dues filles al seu càrrec i una feina feixuga a l'aeroport (amb torns i horaris intempestius), no l'impediren iniciar amb il·lusió i molta voluntat els estudis de història a la UIB. “*L'estimació pel nostre passat no té fronteres*”, semblava ser el seu lema.

La nostra amistat, el fet de ser camarades del mateix color polític i col·legues de feina, feu que compartíssim moltes hores de reunions i molts de trajectes Porreres-aeroport-Porreres on el tema de conversa durant el camí acabà essent monogràfic: República, Guerra Civil i Política.

Jo aleshores era Tinent-Batle de l'Ajuntament. Em contava els avenços de les seves investigacions amb una fruïció i sentiment que encomanava. La qüestió és que d'aquelles xerrades sorgí l'inevitable. Aviat compreguérem que Climent Garau Juan *Marió* i els demés “màrtirs republicans porrerencs víctimes de la barbàrie feixista i represaliats per la dictadura franquista” es mereixien un homenatge públic i notori. Ni que fos per higiene democràtica, havíem de res-

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

tablir l'honor d'aquells homes que mataren per defensar els mateixos valors que nosaltres propugnàvem i el de les seves famílies que també havien patit la brutalitat i la infàmia dels falangistes porrerencs.

Així, En Tomeu es va convertir en l'instigador, no sé si involuntari, del full de ruta que els "Socialistes de Porreres" ens vàrem traçar per aconseguir el nostre objectiu : recuperar la memòria i la veritat dels fatídics i escandalosos fets del 36.

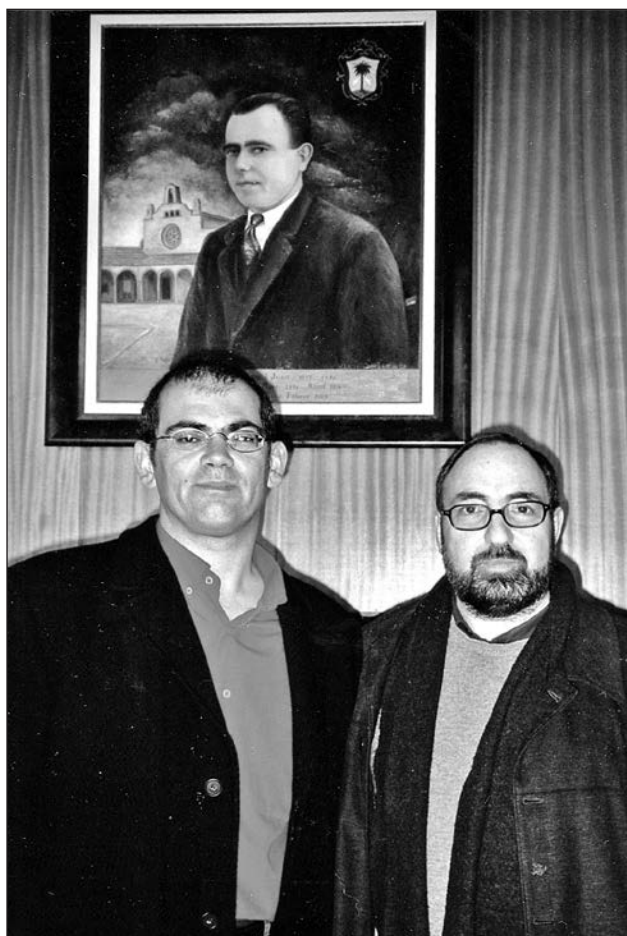
Ens creiérem legitimats per sol·licitar, o fins i tot exigir, als nostres companys i socis de govern (d'UM) el seu recolzament per a un reconeixement institucional. Teníem la força suficient per aconseguir-ho. Aleshores vaig pensar : "O ara , o mai". Era just i necessari. Havia arribat l' hora de treure la pols al tema de la guerra (in)civil i posar les coses i cadascú al seu lloc. Així ho entengueren també els nostres socis uemites. Malgrat les discrepàncies i els matisos, a la fi arribàrem a un solemne acord : proclamar Fill Il·lustre de Porreres, en representació dels demás damnificats, el Sr. Climent Garau *Juan Marió*

A partir d'aquell moment vingueren les conferències, les exposicions, el llibre "La república a Porreres.Un temps oblidat" de Bartomeu Garí i Simó Tortella, els homenatges a darrera La Creu, el llibre "Porreres. Desfilades de dia, afusellaments de nit" també de Bartomeu Garí, la retirada del vergonyós monument " a los caídos por Dios y por la Patria" de damunt "lloc sagrat", ...i fins arribar al dia d'avui amb el "Recó de la memòria" endraçat i polit i la publicació de la biografia de Climent Garau, *Marió*, també d'En Tomeu.

Les narracions són tan realistes i minucioses que fins i tot algunes arriben a provocar calfreds .Escarrufa imaginar el calvari que varen patir aquells bons homes i les seves famílies. És una obra cabdal, juntament amb "PORRERES, Desfilades de dia, afusellaments de nit", per entendre una mica millor la història recent de Porreres i que haurien de ser d'obligada lectura a les escoles del municipi.

Ja sé que el meu punt de vista és totalment subjectiu, car soc amic d'en Tomeu i les nostres afinitats polítiques són evidents. No em tengueu en compte, doncs, els meus elogis,encara que merescuts, cap a l'autor.

Porreres està d'enhorabona de tenir un historiador valent i arriscat ,sense deixar de banda un ajuntament capdavanter a Mallorca pel que fa a la recuperació de la veritat dels

Dia de l'acte de proclamació de Climent Grau com a Fill Il·lustre de Porreres i de l'homenatge a tots els porrerencs víctimes de la represió feixista. 6 de febrer de 2005.

trists i malaurats successos d'aquell llunyà estiu de 1936 al nostre poble.

Al capítol d'agraïments del seu llibre en Tomeu em reconeix "*la feina i el compromís amb el procés de restabliment de la figura del Batle Marió*". Aquest detall m'obliga.

GRÀCIES TOMEU!, en nom meu i, gosaria a dir que, en nom de molts de porrerencs i porrerencques, per a tot el que ens has ensenyat i per tot el que has compartit amb nosaltres. De veres, ha estat un plaer. L'empresa no ha estat fàcil. Sabem que encara manca la cirereta que ha de culminar la tasca feta durant els darrers 12 anys.Encara queda molt per investigar. I encara resta fer una feina importantíssima i fundamental. Ja saps Tomeu que si un dia m'has de mester,a ca nostra hi trobaràs un home feiner amb un càvec i una senalla preparats . Ja diràs coses.

ACORAR, LES MATANCES COM A EXCUSA

Antoni Riera Vives

Antoni Gomila és un bon actor. Té vocació i la desenvolupa tan bé com sap. Creu en el que fa. I això, fins ara, ho ha sabut veure el seu públic i també la indústria audiovisual mallorquina, que l'ha inclòs tot sovint en el repartiment de les seves produccions. Ara, però, s'imposa un parèntesi en l'anàlisi de la seva tasca actoral. Gomila ha elaborat un text per ser dit i interpretat. Ha estat, també, l'autor de l'obra que interpretava. *Acorar*, li ha posat de títol. És una obra valenta i fonda, que arriba endins, que diu, perquè és pensada, i que fa pensar perquè diu.

Acorar és un text que es mou entre la reflexió i la temeritat, o potser entre la valentia i la nostàlgia, o qui sap si entre l'anàlisi i la revolta. O, molt segurament entre tots sis paràmetres. La valentia, amb un punt d'audàcia i fins i tot de temeritat, d'*Acorar* rau en el fet de presentar una reflexió acurada (acorada) sobre els perquè de la involució de la identitat mallorquina des d'un lloc comú costumista i sentimental. El títol del text de Gomila no és, en absolut, gratuït. "Acorar" significa "ficar una cosa fins al cor", en sentit físic. Però també en sentit metafòric. L'actor/autor manacorí ens vol acorar el ganivet de la consciència identitària. Una identitat feble, tremoladissa, tènue, incapaç de sobreviure als embats globalitzadors i, tampoc, a l'agressió permanent de la veïna Espanya. Així

doncs, no és perquè sí que "acorar" també significa "aniquilar, fer desaparèixer del tot". Tornem on érem: un dels grans mèrits de Gomila es presentar-nos aquesta reflexió profundíssima des de la darrera de les realitzacions essencials de la nostra identitat: les matances. Gomila no té por de fer-ho des d'una escenificació costumista, tot i el risc que això comporta. No dubtam que aquesta escenificació és volguda i pensada pel mateix autor. No estaria gens malament que en sortir de l'espectacle es fes una demoscòpia entre l'univers d'espectadors d'*Acorar*. Què han pensat? Com han llegit les paraules de Gomila? Els és igual si els mallorquins som, o no som? Han vist un espectacle nostàlgic de record de "lo nostro"? Si és així, potser caldria també, en sortir de l'obra, una colonoscòpia a l'univers de culs sodomitzats de l'estirp mallorquina, conformada a parar, a rebre i a callar.

Acorar corre aquest risc, però se'n surt, perquè tresca en els ancestres més fondos per mirar de trobar una explicació de tot plegat. Els talaiots, els romans, la tradició judeocristiana o la vinculació atàvica amb Déu, ésser superior i senyor de totes les coses, serveixen a Gomila per desgranar els tòpics i els estereotips d'una societat que no s'estima.

El text té tanta força i la interpretació de Gomila és tan natural, sincera i fonda que l'espectador surt (o hauria de sortir) amarat d'un sentiment d'indignació i revolta tan profund que no li permet de valorar el muntatge com a espectacle teatral. Les projeccions i les aportacions sonores s'han d'entendre més com una mostra de modèstia o de pudor del mateix Gomila que no com una aportació necessària a l'espectacle. El monòleg és un dels grans colossos del món dramaturgic. L'actor s'enfronta tot sol al text, a l'escenari i al públic. Tot i que no hi desdiuen les aportacions escenogràfiques, Gomila està capacitat per enfrontar-s'hi de manera encara més despullada. El terra enrajolat de diaris, notaris de l'acoramament del nostre poble com ho és també el mateix Gomila durant tota l'obra, és omplit de manera descomunal per la capacitat interpretativa d'un actor total.

Hom, en veure'l, entén el que ha de ser el teatre i el que ha de fer un actor. Comunicar, ser capaç de convertir en vida la ficció que interpreta, parlar amb pulcritud i pureza fonètiques, mostrar-se com es mostra el seu poble, escarnir, trobar l'expressió transcendent, criticar, mirar, moure's i, sobretot, fer pensar. És a dir, transformar. Gomila no fa una obra d'entreteniment, sinó un assaig, o un poema èpic que reclama, amb tots els artificis de què disposa, un cop damunt la taula, un "ja està bé" que contrasti amb l'ancestral, submís i passiu "tanmateix".

Reflexions de caire filosòfic sobre la vida (anestèsica) i la mort (el que dóna sentit, a la fi, a la nostra existència), enfilalls infinits de mots emmidonats extrets de la part fonda de la caixa, llenguatge puríssim que traspua autenticitat, contrast de registres entre els moments més editorials (periodísticament parlant) i els instants que es mostren com a mirall d'una tradició moribunda però encara viva, consciència dels esforços més o menys inútils per afrontar els nostres dies de manera sostenible i globalitzada amb eufemismes (ecològic, biològic, biodinàmic) per no anomenar les maneres de fer tradicionals pel seu nom. La visió de la Mallorca tancada, rànica, poruga, ignorant, aquella que no coneix més món (ni el vol conèixer) que la Península, París, Bones Aires i terra de moros. Un convidat a pensar per què avui sabem els noms de les andròmines caduques que ens han fet creure que són essencials (els cotxes, els mòbils, els ordinadors) i en canvi anomenam genèricament els elements perennes, els eternals, els que sempre hi són, un convidat a pensar per què hem canviat el paisatge i per què hem baratat de paisatge. Tot això, i més, té lloc a *Acorar*.

Per això, si qualcú ha sortit de l'obra amb els ulls humits de tant de riure i amb la cara desencaixada, és que no ha entès res. Si un altre n'ix amb els ulls plorosos recordant les matances que feia amb els padrins, també s'equivoca de sentiment. *Acorar* és un plany profund per un poble que no sap existir, una crítica mordaça a una manera d'entendre la vida que, alhora que podem recordar-la amb nostàlgia, ens ha menat a l'autodestrucció. Un atac furibund a la ignorància i a la curtor de mires. O a la curtor, i punt. Un convidat a la revolta, fet des d'una concepció tel·lúrica, filosòfica, filològica i sentimental de la nostra identitat.

Per veure-la dues vegades. O les que facin falta.

ENLLAÇA **ELS 2 DIES** DE CONCERTS

DILLUNS 13 AGOST

ANTONIA FONT

ANEGATS

OBRINT PAS

DIMARTS 14 AGOST

ELS AMIGS DE

LES ARTS

CATARRES

AERO-SOL

PORRERES

☀️ **PARC DE N'HEREVETA** ☀️

PREU 1 DIA : 17 EUROS

PREU 2 DIES : 23 EUROS

Inclou accés a la zona d'acampada amb dutxes

ORGANITZA

Ajuntament de Porreres

ESPAI ESCOLAR

TALLERS FAMILIARS

Sa Sitra, escoleta municipal de Porreres

Pensam que amb aquests tallers els pares tenen un lloc per reflexionar, dialogar, una oportunitat per documentar-se.

D'aquesta manera les famílies poden compartir amb els altres adults, interessos, dubtes, coneixements i experiències relacionats amb la criança dels seus fills/.

Moltes gràcies a les famílies participants per haver confiat amb nosaltres!!

**ESPORT
ESPLAI**

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

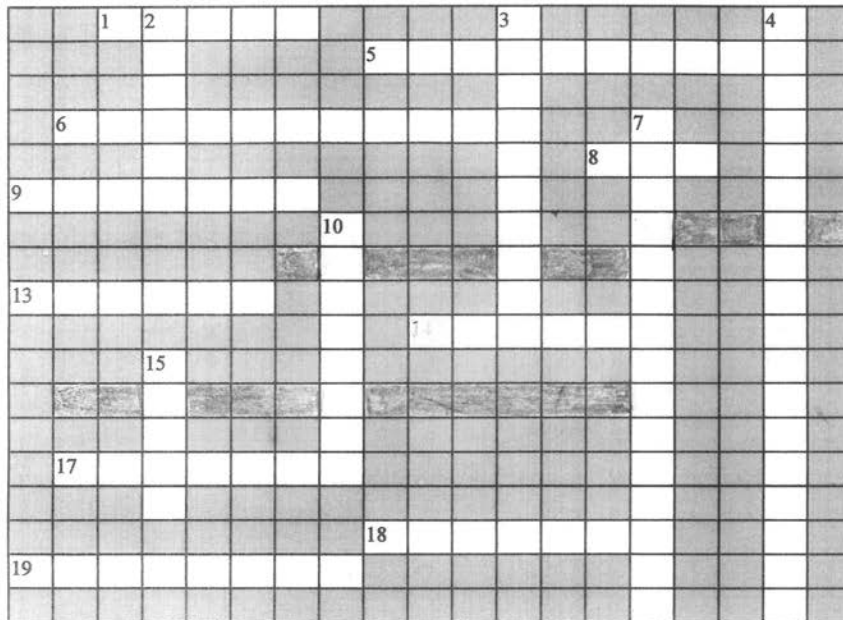
esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

MOTS ENCREUATS

A l'**Escola Nova** enguany hem estudiat el més proper a noltros, Porreres, hem gaudit coneixent llocs, gent, costums...

Una de les activitats que hem fet tota l'escola junta ha estat la creació d'un ABECEDARI PORRERENC, han sortit moltes paraules que començaven en cada una de les lletres, però en consens de tota l'aula n'han escollit una. Després de fer aquesta feina, decidirem fer-ne uns MOTS ENCREUATS...i perquè els pogueu fer tots voltros les teniu aquí a baix. Ànims i a passar tant de gust com noltros !!!

HORIZONTAL

- 1.- És una bicicleta, ens ho han dit els padrins. És el nom de s'escoleta on vàrem anar de petits.
- 5.- És una casa molt gran que hi ha devora n'Hereveta i és sa Biblioteca.
- 6.- Esplanada que hi ha davant les façanes de l'església Parroquial de Porreres. Està feta amb pedres grosses i planes. Hi ha sembrats una desena de fassers. Quan hi ha qualche celebració, els convidats s'hi solen fer fotografies.
- 8.- És una salutació molt emprada a les Illes Balears.
- 9.- Són disfresses. Tenen forma de persona però són molt grossos. Homes i dones se fiquen dedins perquè es moguin i els fan ballar. Els de Porreres són en Roc i na Bet.

VERTICALS:

- 2.- És una llengua, la manera de parlar d'una nació o d'un poble.
- 3.- És un puig molt conegut de Porreres.
- 4.- És una construcció petita, de Porreres, destinada a pregària.
- 7.- A l'ordinador podem veure fotos, contes, vídeos, cançons i saber coses de l'escola. Ho podem mirar a canostra. Necessitam internet.
- 10.- Un parc per jugar amb l'arena, amb gronxadora i per fer-hi voltes amb la sitra. Per Sant Roc hi feim la Torrada.
- 13.- És un rectangle de fusta fet amb moltes fustes, molt gros. És un poc vellet. És com una palangana d'un gegant. Serveix per assecar fruita (albercocs, figues...)
- 15.- Monuments que són records del passat. Tenen estàtues

- petitones i dibuixos. N'hi ha un total de 12 a les terres porrerenques. Totes tenen un gran valor històric i artístic.
- 17.- Fàbrica de teules.
 - 18.- És un fogueró que se feia la nit de matances. Els més petits de la casa anaven a cercar batzers que llavors es cremaven per fer bulla i festa. També el botaven.
 - 19.- Lloc on anam a veure pel·lícules, titelles, contes, teatre...Hi anam a ballar boleros, a escoltar música i a ballar.

DIADA DE SANT JORDI A L'IES PORRERES

Margalida Barceló Taberner

El passat dilluns 25 d'abril es va celebrar la diada de Sant Jordi a l'IES Porreres. Una vegada més va ser una festa de roses, de poesia i, enguany especialment, una diada dedicada a la nostra llengua.

Tothom s'hi va implicar i poguérem gaudir d'un dia ben especial. No hi faltà la llegenda de Sant Jordi ni els llibres, com sempre, però les verdares protagonistes de cada any són les roses amb missatge que ens enviam uns als altres i que distribuïen els alumnes de 3r en benefici del seu viatge d'estudis del curs que ve. Enguany el protagonisme de les 2000 roses que es varen repartir, va ser compartit amb el llaç per la llengua i l'Any Alcover i amb els nombrosos lemes per la llengua que han escrit tots els alumnes de l'institut.

Altres activitats a l'entorn de Sant Jordi han estat la paradeta d'intercanvi de llibres usats, l'exposició de llibres curiosos i alcoverians a la Biblioteca de Porreres o els calendaris de poesia visual del mes d'abril realitzats pels alumnes, entre d'altres activitats que s'ha fet dins les aules.

La diada va comptar amb la presència d'alguns convidats especials: els actors Joan Bibiloni i Frederic Bibiloni, coneguts per la seva participació a les sèries d'IB3 i que ens delectaren amb una representació i un monòleg, l'exalumne de l'institut Mateu Català que és un dels responsables del moviment juvenil "Pla de Mallorca en marxa", i Pau Debon, cantant d'Antònia Font, que interpre-

tà algunes cançons amb els professors de música del centre. Tots ells ens encoratjaren a estudiar, a estimar i viure la llengua i la cultura, els llibres i la poesia, el teatre i la música.

Un dels actes centrals va ser la lectura de poemes que feren alumnes i professors del centre. A més dels poemes en català, també se'n llegiren en anglès, castellà, alemany, àrab i llatí.

Per acabar, es feu el comiat, tot i recollint l'esperit d'un Sant Jordi marcat necessàriament per la reivindicació de la llengua pròpia i d'una tradició cultural ben present i viva a l'IES Porreres i al nostre entorn:

Acabam un altre Sant Jordi i una de les activitats que s'han fet ha estat l'elaboració de lemes per la llengua, aquests lemes que teniu exposats avui aquí. Enguany aquest Sant Jordi a molts de centres de les Illes Balears s'ha celebrat envoltat de llaços en defensa de la llengua d'aquesta terra.

Nosaltres també ens enllaçam per la llengua perquè no volem deixar de fer poemes en català, i no volem deixar de llegir-ne. Els lemes que hem escrit ens diuen que sabem que som el que parlem, que fora de les nostres arrels no podríem créixer. Que sabem que la llengua de Mallorca, la llengua catalana, també és i ha de seguir sent una porta gran perquè hi entrin totes les persones que hi viuen, les que han xerrat sempre en mallorquí i les que l'adopten com a segona o tercera llengua.

Per dir romaní, esclafit i t'estim. Per dir sí, sí i sí a la nostra llengua, hem de ser forts perquè ara ens toca protegir-la. Per això reclamam que volem viure en català als nostres pobles i al nostre institut: perquè parlem, llegim, componem, ens manifestam, demanam, provam, xerram, lluitam, treballam, estudiem, escrivim, cridam, piulam, sentim, evolucionam, pensam, practicam, protestam, reim, estimam, opinam, cantam, acollim, construïm i somniam en català.

Un dels lemes diu: La nostra llengua és una rosa, dóna-li vida i estarà al teu cor. Per acabar aquesta festa, farem idò un gran llaç humà de roses que simbolitza el nostre compromís pel futur.

La festa acabà amb un gran llaç humà de roses enllaçades per la llengua al pati.

LA PROPERA MATINADA

Jaume Rosselló Tomàs

He espipellat la felicitat,
tan enyorada i traïda, tan incompresa i calcada.
Amagada envoltant un precís alè,
no té un aspecte essencial, ni vesteix
arrogant, la importància que mesura el lloc i el
moment.

Adesiara em visita, m'agafa la mà
i descobreix la boira que sura alguns instants, a
alguns indrets.

Alhora imperceptible i fràgil se'n va, desapareix,...
fins que una propera matinada ompli d'aire fresc
la vida que deix morir tantes vegades.

No és el gran secret,
ni una perfecta il·lusió dels il·lusos,
és senzillament tan real i efectiva
com l'angoixa, la solitud,... l'alegria i la tristor.
No entén de presons ni palaus, de doblers ni
poder.

Les veus ho contem,
està immunitzada a totes les mentides que l'home
crea,
per oblidar-se de la incapacitat de somniar.

Més enllà dels records que demà em diran,
la felicitat, impersonal, nua, em sosté la mirada
i guia la meva consciència, innocent, ingènua
fins a la darrera veritat,
la d'un petit fragment de temps aturat
eternament.

Així, desapareix,
ploraré la seva absència
fins que una propera matinada ompli d'aire fresc
la vida que deix morir tantes vegades.

SIGUEM-HO TOT

Andreu Arranz Morell

Siguem:

Metamorfosi contínua absoluta,
destres en armes cosmològiques,
mentiders ferits pel foc del buit vertiginós
entaforat en totes les vísceres,
Desterrament de boscos incrustats a la pell,
de cràters visibles dins els rius
del poderós satèl·lit,
Font aquest d'inspiració terrorífica
pels segles dels segles,
dins cada gota de pluja
i dintre de cada cèl·lula de clorofil·la
nascuda al planeta.

Siguem pro i anti,
Sol i Lluna,
gel i destrucció amb ira i calma
simultànies,

Muntanyes i turons
potser massa pertanyents a la vida,
avui, ahir i a l'etern després
que agafarà forma al desconegut demà.

Asseguda, absent, exhausta i extàtica,
t'observo.

L'observo. Qui és? Qui ets?

Et dic Tu, li dic Ella?

Potser és morta i jo no ho sé,

Potser està parint un ens, un diable, un àngel,
un ésser imaginari, una facècia,
un símbol de la música...

Un instrument humà, un desgraciat, un geni...

I els seus ulls d'agulla se'm claven
de sobte i recordo amb vidre una imatge
perduda als meus records:

Una vegada,
eufòrica sota els llamps
d'una tempesta venjativa,
entre pins i alzines,
digué:

El vent no té veu, ni boca, ni rostre,
i tot el que és tocat pel seu cos
descobreix un dia o un altre
tots i cadascun
dels secrets de l'Univers.

GLOSÀRIUM XI

Joan Barceló, “Fusteret”

I seguint amb la relació de glosadors de Mallorca, avui parlarem d'un personatge que sens dubte pot ésser inclòs, amb tots els honors, en un lloc remarcable dins l'inventari dels seus col·legues illencs dels dos darreres segles.

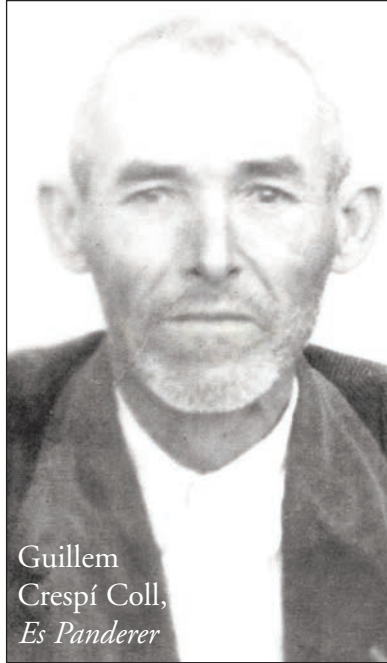
Guillem Crespí i Coll, “Es Panderer”. Nascut a Santa Margalida el 26 d'abril de 1890. Fill de Guillem i d'Antònia, era el segon de tres germans.

Devers els 16 anys, va emigrar a Cuba i allà va treballar de carbo-ner i de descarregador de vaixells. Malgrat la feina, va tenir temps d'aprendre de llegir i escriure. Fou cridat a fer el servei militar i com que no es va presentar, fou declarat pròfug.

A Cuba va conèixer Na Maria Avellà, també filla d'emigrants margalidans, que amb el temps seria la seva muller, amb la que va tenir 8 fills/es: quatre a Cuba i quatre a Mallorca. Després de tornar al seu poble l'any 1926, va comprar cinc quarterades de terra i del seu cultiu en visqueren ell i els seus tota la vida, fins que morí a la seva Vila l'any 1948.

La dèria de glosar li va començar ben prest. La vena glosadora li venia de sa mare, de la que deien que era millor que ell. Ja abans de partir a terres cubanes se li atribueixen gloses, com aquella que va contestar a dos glosadors poblers, amb tan sols 12 anys, a unes matances. Ell no volia glosar però, tant el ponyiren, que a la fi va dir:

*Si posau un fil en doble
és més gruixat per sanar.*

Guillem
Crespí Coll,
Es Panderer

*Jo no he vengut a glosar,
tan sols a sentir bramar
es dos ases de Sa Pobla.*

Un home amb gran capacitat per improvisar amb gràcia i enginy. Sabia utilitzar els recursos irònic-satírics de fer paral·lelismes i/o comparacions.

*Es Cigaló té un nas
que de mida li està bé.
No hi ha picapedrer,
per feina que sàpiga fer
que amb un dia li enteuàs.*

Una de les característiques de la seva producció, és el component ideològic que batega com a rerafons del conjunt de les seves gloses: l'esperit crític i el posiciona-

ment polític, oposats al conservadorisme tradicional. En algunes gloses usava un to crític ben explícit envers els estaments poderosos i dominats (govern, l'Església, els rics) Sovint va fer referència a la realitat amarga i difícil de la guerra civil i la postguerra. Aprofitava les gloses per fer sentir la veu discordant, fins i tot de denúncia, per difondre el seu parer i per pagar la seva ideologia. La tragèdia de la guerra i la dictadura, però, va tallar brutalment aquestes manifestacions crítiques amb el règim.

Malgrat tot, va gosar criticar els canvis horaris per estalviar “corrent” que va imposar el govern de la dictadura. Un canvi que no agradà a la pagesia.

*En Franco té una camia
i li han posat deu botons.
Li ha passat pes collons
que a les deu sien migdia.*

Una antiga amistat amb el que fou primer batle franquista, el va preservar de les represàlies. Així mateix, havia de parar esment. (*), (**)

(*) Del llibre *Guillem Crespi i Coll. "Es Panderer" (1890-1958)* GLOSES

editat l'any 1996 per la delegació de l'Obra Cultural Balear de Santa Margalida.

Dep. legal: PM 1428 - 1996

Coordinació: Guillem Àngel Crespi i Alemany i Rafel Bordoy i Pomar

Pròleg: Miquel Sbert i Garau

Amb la col·laboració de Catalina Moll i Antoni Mas i Forners.

(**) Vegeu també: www.espanderer.com

Brindis per una sentència

Vos he de fer una advertència:

no tenc gens de compassió
d'un homo molt polissó
que un pepero de València
va nomenar ambaixador.
Rei de la malversació,
de la prevaricació
i del tràfic d'influències,
que del robar en va fer ciència
i mos va buidar es caixó.

Aquest "Antonio Alemany"
està fet tot un artista
i d'en Mates és company.
És un mal articulista,
però un bon capserigany.
El tribunal té raó,
ja els hi han dictat sentència
sense pietat ni clemència:
que l'acte de lladronici
"Que els tànquin amb urgència
a tots dos dins sa presó.

Atenció presos de Palma:

"—nau alerta amb ses carteres.

Ja podeu parar rateres.

I preniuvos-ho amb calma,
que aquests dos són dues feres."

Els presos preocupats
han dit a n'es director,
si és possible i per favor,
que els posi separats
o fermats a un racó.

No m'ho acabaré de creure
fins que no el vegi tancat.

Es dia que sigui embarrat
vos convidaré a beure
una copa d'anissat.

No hem vendria gens de nou
així com va sa justícia
que l'acte de lladronici
no acabàs com es fornici
des peperos a Moscou.

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

BOJOS PER LA CUINA

Maria Antònia Sureda (receptes) i Pere Muntaner (fotografies)

Ens han proposat de col·laborar amb la revista *Llum d'oli* a través d'aquesta nova secció de cuina i hem acceptat encantats l'oferiment.

Ens agrada tot el que fa referència a la cuina i compartir el que hem après. La majoria de nosaltres hem de cuinar cada dia i, fins i tot els que no es troben gaire còmodes davant els fogons, agraeixen que se'ls suggereixi algun plat.

Reivindicam la cuina mallorquina tradicional i animam la gent jove a recuperar plats antics que feien les seves padrines o repadrines. No renunciem, però, a alleugerir-los, si es pot, per allò d'eliminar calories innecessàries; ni a adaptar-ne l'elaboració als temps moderns. No sempre tenim el temps que voldríem per dedicar-lo a cuinar enmig de les obligacions quotidianes. I reduir la propor-

ció de greixos animals de la dieta, pensam, ens beneficia a tots.

El mes de març de 2011 encetàrem un bloc <http://www.bojosperlacuína.com>. Cada setmana hi publicam dues receptes amb fotos dels plats tal com ens han quedat quan els hem cuinat. És important que es pugui veure el resultat final, sobretot per als cuiners novells. Les persones que el consulten ens fan a vegades comentaris i consultes, que procuram atendre abans de 24 hores. També hi apareixen receptes d'altres països i cultures, però ens agrada especialment la nostra cuina, tan rica i variada com és. Amb plats que són un exemple d'aprofitament de recursos: fets amb ingredients de temporada, millors i més econòmics. Molts d'aquests s'estan perdent enmig de tanta globalització, *fast food* i plats precuinats gens ni mica saludables.

COCARROIS DE VERDURA

Ingredients per a 10-12 cocarrois:

De la pasta:

60 g d'oli
100 g de saïm pomat

70 g d'aigua
70 g de suc de taronja
1 vermell d'ou
450 g de farina fluixa (aproximadament)

Del farciment:

2 manats d'espínacs
350 g de coliflor
1 manat de grells (cebes tendres)
60 g de panses
sal
pebre bord
oli d'oliva verge

Preparació:

Netejau la verdura i posau-la a degotar dins un colador una estona. Eliminau els tronquets dels espínacs i tallau-los. Desfeu-vos de les fulles de la coliflor i separau-ne els brotets. Han de ser regulars i petitons; això us facilitarà la tasca de farcir els cocarrois. Mesclau els brots de coliflor amb els espínacs. Incorporau-hi els grells tallats a rodanxes primes (aprofitau

també les parts verdes tendres, no només la part blanca) i les panses.

Trempau la verdura amb sal, pebre bord dolç i oli d'oliva verge. Remenau-la amb les mans per assegurar-vos que prengui bé el gust. Deixau reposar la verdura mentre preparau la pasta.

Per fer la pasta, posau el saïm, l'oli, l'aigua, el suc de taronja i el vermell d'ou dins un bol i remenau tots els ingredients. Afegiu-hi la farina, no tota de cop, sinó per tandes, fins que vegeu que la pasta és homogènia i fàcil de treballar. Per comprovar-ho, agafau un tros de pasta, estirau-lo amb l'aprimador i provau de doblegar-lo. Ha de poder fer-se amb facilitat i la pasta no s'ha d'aferrar gens a les mans. Feis una bolla amb la pasta, tapau-la amb un pedaç i deixau-la reposar $\frac{3}{4}$ d'hora.

Passat el temps de repòs, dividiu la pasta en 10 trossos. Folrau dues llaunes amb paper sulfuritzat.

Per fer cada cocarroi, preni un tros de pasta, estirau-lo amb l'aprimador procurant donar-li forma arrodonida. Abocau en el centre dues cullerades ben plenes de verdura. Intentau que la verdura no s'escampi per les vores, perquè si els extrems s'impregnen d'oli llavors és difícil tancar els cocarrois. Tancau el cocarroi agafant els dos extrems i premeu amb els dits on acaba el farciment.

Tallau el tros de pasta que sobra amb les tisores i guardau-lo. Aprimau un poc les vores amb els dits i tancau el cocarroi com mostra el vídeo. Col·locau-lo damunt la llauna.

Aprofitau la pasta que us ha sobrat dels retalls per fer algun cocarroi més.

Quan en tengueu una llauna quasi plena, enceneu el forn a 190°.

En ser plena la primera llauna i el forn calent, enforneu-la i coeu els cocarrois durant 40-50 minuts, o fins que tenguin color i siguin daurats de la part de baix.

En ser cuita la primera llaunada, enforneu la segona durant un període una mica més curt.

FIDEUS ROSSEJATS

Ingredients per a 4 persones:

500 g de fideus del número 2
1 quilo de peix de sopa
200 g de calamar
500 g de cloïsses
500 g de musclos
1 ceba mitjana
4 alls
1 tomàtiga madura
1 brot de julivert
1 llimona
sal
pebre bo
oli d'oliva

Preparació:

Deixau les cloïsses en remull dins un recipient amb aigua tèbia i sal durant almenys mitja hora perquè amollin l'arena.

Netejau el peix i posau-lo dins una olla amb aigua freda que el tapi, el brot de julivert, sal i pebre bo. Posau l'olla al foc i feis bullir el peix 10 minuts comptats a partir del moment que alça el bull. Colau el brou dins una altra olla, esprement bé el peix perquè amolli tot el gustet i manteniu-lo al foc mínim.

Netejau els musclos i eliminau-ne els fils. Posau-los dins una olla amb mitja llimona feta trossos. Tapau l'olla i posau-la al mínim fins que els musclos s'hagin obert. Desfeu-vos dels que no s'han obert o estan espenyats. Treis-los de l'olla i abocau el suc que han fet dins l'olla del brou a través d'un colador.

Netejau i obriu les cloïsses seguint el mateix procediment indicat per als musclos.

Pelau la ceba i picau-la molt fina. Ratllau la tomàtiga.

Posau un poc d'oli dins una pella. Abocau-hi el calamar i sofregiu-lo. Incorporau-hi la ceba, salpebrau el conjunt i abaixau el foc al mínim. En ser transparent, afegiu-hi la tomàtiga i apujau el foc. Coeu el sofregit fins que la tomàtiga tengui un aspecte brillant i abocau el sofregit dins l'olla de brou.

Posau oli dins una pella de les que feis servir per fer paella. En ser calent, abocau-hi els fideus amb els alls esclafats amb la pell i feis-los coure al mínim, remenant-los constantment, fins que siguin rossos. Ara, eliminau els alls i colau els fideus sofregits per eliminar-ne l'oli sobrer. Posau-los de bell nou dins la pella i abocau-hi brou bullent de peix que els tapi, però no massa. Tastau el brou i rectificau de sal si fos necessari. No remeneu, només sacsau la pella de tant en tant perquè no s'aferrin a la base. Afegiu-hi més brou si cal, però de mica en mica. Seran cuits en 10-12 minuts. Apagau el foc quan estiguin al dente, tapau la pella amb un pedaç i deixau-los reposar 5 minuts.

Serviu-los amb un bon allioli.

Tlf 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres
09,00 a 20,00 dissabtes

Activitats:

AIGUA

Aquagym - Aquafitness - Aquagac
Matronatació
Natació per a totes les edats
Natació terapèutica

SALA

Abdominals express - Aeròbic
BODYPUMP - G.A.C.
ProCycling - Pilates - Ritmes
Step - Step-tono - T.B.C.

CLASSES DE TENNIS I PÀDEL
SERVEI DE QUIROMASSATGE
CONSULTORI DIETÈTIC

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

CLASSIFICACIONS CAMPIONAT SOCIAL 2012 CLUB COLUMBÒFIL PORRERES

Miquel A. Veny

Una vegada acabada la temporada esportiva, el passat dia 12 de maig, varen quedar definits els guanyadors dels campionats del 2012, així com la classificació i el campió absolut del Club Columbòfil Porreres del 2012; que són els següents:

Colom més ràpid

Guanyat pel colom 97750 de l'any 2009, propietat d'Antoni Gornals Moll, a l'amollada des de Baza (550 kms) a una velocitat de 1.681,987 metres per minut.

Colom més viatjat

Guanyat pel colom 74407 de l'any 2011, propietat de Miquel A. Veny Mestre. Que durant la temporada 2012 ha realitzat 7 amollades que sumen un total de 2.440 kms recorreguts.

Campionat de les amollades d'Eivissa

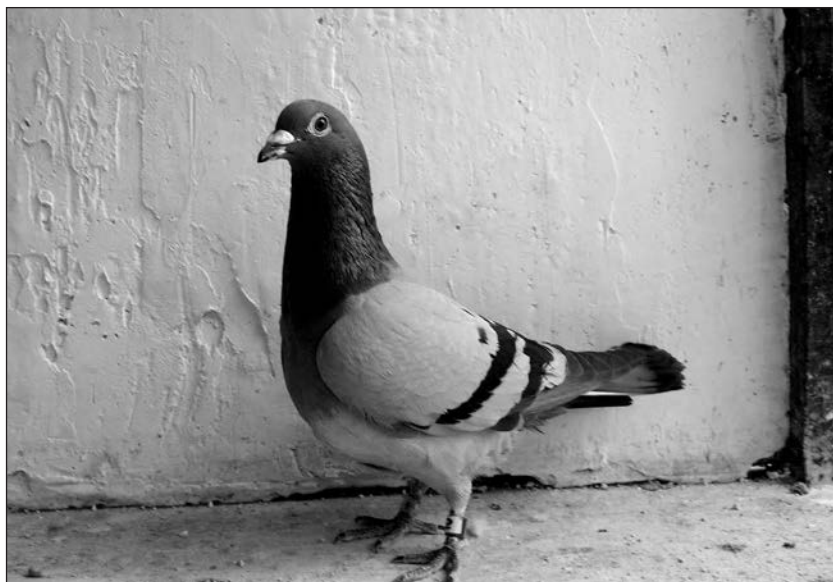
- 1r. Miquel Àngel Veny Mestre
- 2n. Sebastià Vidal Mas
- 3r. Antoni Gornals Moll

Campionat Designat

- 1r. Miquel Àngel Veny Mestre
- 2n. Pep Gonzalez Sitjar
- 3r. Miquel Àngel Gornals Ferrer

Campionat Seguretat

- 1r. Miquel Àngel Veny Mestre
- 2n. Pep Gonzalez Sitjar
- 3r. Antoni Gornals Moll

Campionat Marítim

- 1r. Miquel Àngel Veny Mestre
- 2n. Miquel Àngel Gornals Ferrer
- 3r. Pep Gonzalez Sitjar

2n. Pep Gonzalez Sitjar

- 3r. Miquel Àngel Gornals Ferrer
- 4t. Antoni Gornals Moll
- 5è. Sebastià Vidal Mas
- 6è. Pep Beltrán Roig
- 7è. Bàrbara Veny Monserrat
- 8è. Antoni Mesquida Roig
- 9è. Guillem Melià Bauzà

Campionat Absolut 2012

- 1r. Miquel Àngel Veny Mestre

ALS NOSTRES LECTORS...

Tens alguna queixa o suggeriment?

T'agradaria veure publicada la teva opinió al Llum d'Oli?

Vols col·laborar puntualment amb nosaltres?

Ara pots fer-ho a través de l'adreça

agrupacioculturalporreres@gmail.com

També ens podràs trobar al carrer

d'en Mago, núm. 6.

Volem ser la veu del poble.

Perquè

LLUM D'OLI ÉS COSA DE TOTS!

EL CLUB DE BÀSQUET TANCA UNA BONA TEMPORADA

C.B. Porreres

El Club de Bàsquet Porreres ha tancat la temporada 2011-2012 de forma molt positiva ja que ha aconseguit assentar la base de cara al futur amb una considerable participació de nins i nines a l'Escoleta.

A més hi ha hagut un equip mini masculí entrenat per Llorenç Mestre; un mini femení dirigit per Joan Bennàssar i Caterina Juan i un infantil femení entrenat per Josep Maria Sastre. L'evolució dels jugadors i jugadores ha estat notable i

aquest fet il·lusiona als responsables del club de cara a les properes temporades.

Destacar que l'equip infantil ha aconseguit per segona temporada consecutiva guanyar la lliga del grup preferent.

Així i tot, el club fa feina des de fa mesos de cara a la temporada que ve amb la intenció de continuar amb aquests equips, ampliar la inscripció a l'Escoleta i afegir dos

equips femenins. D'aquests, un estaria a la categoria cadet i l'altre seria la gran novetat amb un Primera Autonòmica Femení, un luxe que requerirà el compromís i la col·laboració de tothom ja que molts clubs han renunciat a aquesta categoria a causa de les elevades despeses que suposa.

Amb els ànims que vam veure les jugadores, els tècnics del club i la directiva ben segur que anirà bé.

Equip campió lliga d'infantil femení preferent. Entrenador Josep Mª Sastre.

Dretes d'esquerra a dreta: Caterina Vich, Xisca Juan, Maria Rosa Andreu, Luchy Rodríguez, Joana Maria Solivelles i Josep Maria Sastre.

Acotades d'esquerra a dreta: Catalina Veny, Caterina Cerdà, Margalida Cerdà, Maria Rosselló i Margalida Barceló.

Equip mini masculí.
Entrenador Llorenç Mestre.

Abaix, esquerra-dreta: Pau Guerrero, Miquel Toledo, Joshua Sastre, Albert Mesquida, Lluís Moreno, Toni Bauçà.

Dalt, esquerra-dreta: Bernat Baron, Omar Oualad, Joan Toni Matas, Juanjo Alcover, Sebastià Andreu Fernández, Llorenç Mestre. (A la foto hi manquen en Mateu Grimalt i Marc Ribes).

Equip mini femení.
Entrenador: Joan Bennàssar .

Dretes d'esquerra a dreta: Joan Bennàssar, Maria Bennàssar, Aina Maria Florit, Aina Ballester, Maria Francisca Matas, Magdalena Nicolau, Antònia Bonet, Caterina Juan.

Acotades: Roser Garcia, Coloma Taberner, Aina Font, Lubna Charaka i Caterina Jaume.

Escoleta

D'ESQUERRA A DRETA (Fila de darrera)

Joan Marí-Catalina Tomàs Verderra, l'amo en Vicente, *es friguero*, M^a dels Àngels Noguera Picornell, Rosa Sorell Garí, Antònia Navarro, Miquel Lliteras
Davant: M^a dels Àngels Binimelis Servera, Gerardo Bolaños, ?